

Ny dokumentar: Genoplivelsen af det Amerikanske System med kinesiske Karaktertræk af Peter Møller

Udgivet af LaRouche-organisationen i USA den 17. august 2021.

Hvordan kineserne lærte om økonomisk udvikling fra Det amerikanske System, der var promoveret af Lyndon LaRouches organisation, som amerikanerne har glemt.

18. august 2021 – I går udgav LaRouche-Organisationen en ny dokumentar med titlen: „Genoplivelsen af det Amerikanske System med kinesiske Karaktertræk“, som er et bidrag til at få USA til at deltage i Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) og endelig løsrive sig fra det britisk centrerede, geopolitiske system. Videoen viser hvordan dette ikke blot er det rigtige at gøre, men at BVI er baseret på de samme principper der ligger til grund for det der historisk er kendt som det 'Amerikanske System' – hvis USA afviser BVI, ville det dermed afvise sin egen historiske identitet.

Videoen begynder med fejringen af hundredårsjubilæet for Uafhængighedserklæringen i Philadelphia i 1876, som var centralt i udbredelsen af det Amerikanske System til resten af verden. Den viser adskillige eksempler på dette – blandt andet i Kina – og hvordan det Britiske Imperium manøvrerede for at stoppe denne eksistentielle trussel til deres maritimt dominerede kontrol over verdens begivenheder, ved at spille alle de nationer, som deltog i det, ud mod hinanden – en konflikt der er nu er kendt som 1. Verdenskrig.

Videre viser den genoplivelsen af det Amerikanske System, først med livsværket af Sun Yat-sen – grundlæggeren af det moderne Kina – og hvordan Deng Xiaoping – efter ødelæggelsen

forårsaget af 2. Verdenskrig, den kinesiske borgerkrig og kulturrevolutionen – i hvert fald implicit, videreførte Suns vision for Kina, som derefter begyndte at udvikle sig til en moderne, industriel nation.

Med sammenbruddet af Sovjetunionen begynder Lyndon og Helga LaRouche en kampagne for Den eurasiske Landbro og opfinder navnet 'Den nye Silkevej'. Dette program, baseret på idéerne fra Henry C. Carey og det Amerikanske System, blev vedtaget af det kinesiske lederskab og genkendes i dag i af Bælte- og Vejinitiativets omsiggribende succes.

Men spørgsmålet forbliver: Vil USA blive en del af dette "Amerikanske System"-initiativ, eller vil det afvise sin egen historiske identitet og fortsætte sin underdanighed til en britisk centreret, geopolitisk ideologi, der allerede er ved at bringe verden tættere og tættere på en krig, som kun få ville overleve længe nok til at berette om? Det kapitel er stadig ikke nedskrevet – et kapitel som vi alle spiller en mulig rolle i.

Afghanistan: Potentiale for en ny epoke: Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Resumé på engelsk her, afskrift på dansk nedenunder:

Resumé:

Aug. 17 (EIRNS)—The dramatic developments surrounding the Taliban takeover of Kabul is not the end of the world, as the Western media hysterically claims, the head of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche emphasized in her weekly Schiller Institute webcast this morning. Rather, it is very good that 40 years of war in Afghanistan is ending, because that has opened the possibility of integrating Afghanistan into a regional economic perspective, through China's Belt and Road Initiative, in which reconstruction can begin. We must take this opportunity to bring stability and economic development to the Afghan people, she argued. Russia, China and the Central Asian nations are cooperating on this endeavor; it is time Europe and the United States join in. But! This does require a complete change in approach, she noted. The failure of this regime-change war, and the previous ones since WWII, stand exposed. The war was wrong from the beginning, as the continuing investigation by the 9/11 families into who was responsible for the September 11, 2001 attacks are uncovering, and as Lyndon LaRouche warned on the very day the attacks occurred. More needs to be done. And there was never a viable war plan.

Some Western political leaders are reacting thoughtfully. German CDU chancellor candidate Armin Laschet stated that this was the biggest failure of NATO, ever. Danish Foreign Minister Jeppe Kofod called for reflection and soul-searching. Helga Zepp-LaRouche pointed out the special responsibility that the U.S. has, in President John Quincy Adams' words, to not go abroad in search of monsters to destroy.

Now, as presented in the July 31, 2021 Schiller Institute video conference, "Afghanistan: A Turning Point in History after the Failed Regime-Change Era," there is a potential for a new era of real nation-building in Afghanistan, and the rest of the world, if the Western nations cooperate with the Chinese-led Belt and Road Initiative, along with Afghanistan's neighbors, and drop their geopolitical goals of preventing

China and Russia from playing leading roles in the world. Many Afghan development plans are already on the drawing boards, and there is great humanitarian need, starting with building a modern health system, other infrastructure and agricultural alternatives to opium production. There will be great pressure on the Taliban from the outside, with offers of economic development contingent upon how they act.

The last section of the interview was about the purpose and results of the August 14, 2021 video conference "On the 50th Anniversary of Lyndon LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971: So, are you finally willing to learn economics?" sponsored by the LaRouche Legacy Foundation (LLF).

Those watching were urged to watch and spread both that LLF video conference, and the Schiller Institute video conference on peace through development for Afghanistan. Don't stand on the sidelines while history is being made.

Link: Schiller Instituttets Afghanistan-konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Link: Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Afskrift:

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, i dag er den 17. august, 2021. Jeg hedder Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil lave et interview med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og international præsident for Schiller Instituttet.

Søndag fulgte mennesker overalt i verden intensivt den dramatiske udvikling fra time til time i Afghanistan, da Taleban overtog kontrollen over Kabul, og de vestlige diplomater og den afghanske præsident flygtede, og mange afghanere forsøger stadig at flygte.

Den 31. juli, for bare to uger siden, afholdt Schiller Instituttet en meget vigtig videokonference med titlen: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifte'-krige," hvor du erklærede, at afslutningen på det vestlige militære engagement i Afghanistan kunne være en gylden mulighed for at afslutte geopolitikkens æra og indlede et samarbejde mellem nationer for at etablere fred gennem økonomisk udvikling.

Der vil også være et opfølgende arrangement denne lørdag med mange af de samme eksperter. Klik her.

Hvad er din reaktion, Helga, på begivenhederne i Kabul, og hvad skal der gøres nu?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er jeg ikke enig med de vestlige mediers hysteri om, at dette er verdens ende. Det første der må gøres klart er, at det afslutter 40 års krig for det afghanske folk, og hvis folk har en fornemmelse af, hvad det vil sige at leve i en så langvarig krig, alle lidelserne for civilbefolkningen, alle de frygtelige ting folk måtte udholde, hvad angår droneangreb, og angst, jeg synes først og fremmest, det er meget godt, at krigen er slut.

Og jeg tror, at det tværtimod er en reel chance for at integrere Afghanistan i et regionalt økonomisk udviklingsperspektiv, som grundlæggende er defineret af Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Der er en meget klar aftale mellem Rusland og Kina om at samarbejde om håndteringen af denne situation. De centralasiatiske republikker er interesseret i at sikre, at der er stabilitet og økonomisk udvikling. Der er mulighed for at forlænge CPEC, Den kinesisk-pakistanske

økonomiske Korridor, ind i Afghanistan, ind i Centralasien. Så jeg synes, det er en reel mulighed.

Men det kræver en fuldstændig ændring i tilgangen. Jeg tror, at nogle mennesker har en fornemmelse af det. Tysklands CDU-kanslerkandidat, Armin Laschet, kom med en bemærkning, som jeg synes afspejler dette, at dette er NATO's største nederlag siden dets eksistens, og det er uden tvivl sandt, og at dette er en epokegørende forandring, og han brugte udtrykket "epokegørende forandring", hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, fordi jeg hele tiden efterlyste, hvor er de institutionelle mennesker i Europa og i USA, som erkender, at der må være en aksiomatisk rettelse af politikken, der førte til den ene fiasko efter den anden i det vestlige system.

Så jeg tror, at hvis de europæiske nationer og USA ville forstå, at dette er en enestående chance, hvis de samarbejder frem for at bekæmpe Rusland og Kina og deres indflydelse i regionen, og de går sammen om den økonomiske udvikling dér, vil millioner af flygtninge, som er i Pakistan og Iran, og mange af dem er stadig i Europa, så der er brug for et perspektiv for genopbygningen af Afghanistan på en seriøs måde, da det bestemt ikke blev gjort i de sidste 20 år. Og så kan dette blive et meget positivt vendepunkt, ikke kun for Afghanistan, men også for hele verden.

RASMUSSEN: (resten er ikke korrekturlæst) Kan du forklare yderligere, hvordan dette kunne være en mulighed for USA og Vesteuropa, fremfor for at betragte Kina og Rusland, som hovedfjenden? Faktisk har nogle sagt, at tilbagetrækningen fra Afghanistan snarere drejer sig om at fokusere opmærksomheden på at bygge op til provokation mod Kina og Rusland. Kan du forklare, hvordan dette kunne være en gylden mulighed for en koalition for fred gennem økonomisk udvikling? Og hvad kunne det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ betyde for Afghanistan og hele regionen?

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er helt klart, at Vesten har et ansvar for at hjælpe med at afbøde konsekvenserne af 20 års endeløse krige, hvoraf Afghanistan kun udgør én, og virkelig begynder at opbygge nationer. For dette var igennem 20 år aldrig var en del af ligningen i Afghanistan-situationen.

Nu er Bælte- og Vejinitiativet åbent for alle. Dette er blevet udtalt igen og igen af præsident Xi Jinping og andre kinesiske ledere. Rusland har også igen og igen gjort det klart, at de gerne vil have et fredeligt samarbejde; Præsident Putin har mange gange, selv for nylig, talt om idéen om et integreret eurasisk kontinent fra Lissabon til Vladivostok. Og jeg tror, at dette er et perspektiv, hvor det for eksempel er Kina – hvis man ser på den økonomiske motor for europæiske nationer. Dette er det eneste område, hvor man har økonomisk vækst, og hvis USA ville opgive deres geopolitiske idé om, at verden skal være et nul-sums-spil, hvor den ene side vinder og den anden side taber – men at dette kan blive et 'win-win' samarbejde; jeg tror, at tiden nu er inde til et dramatisk kursskifte. Men det kræver: Stop med geopolitik; begynd at tænke på, at samarbejde til fordel for den anden ville være til gavn for én selv.

RASMUSSEN: Nogle siger, at den første idé om at gå ind i Afghanistan var korrekt, for at tage hånd om terrorisme, at give husly til terrorister, men at så den anden del – opbygningen af demokrati – mislykkedes. Men tror du virkelig, at det var nødvendigt at gå ind i Afghanistan? Og hvad med alle de regime-skiftekrige, der har været i gang siden afslutningen af Anden Verdenskrig?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, og vi publicerede mange artikler i en hvidbog, allerede for 11 år siden, hvor jeg gjorde opmærksom på, at denne krig var dårligt defineret fra begyndelsen. For hvis du husker, var påskuddet for det 9/11, at bin Laden – at Taleban angiveligt gav husly til bin Laden i Afghanistan; derefter påberåbte man sig NATO's artikel V, og sådan startede hele NATO-engagementet. Men det er stadig

genstand for en igangværende retssag i USA, at omstændighederne den 11. september er meget forskellige fra den officielle historie. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede et webcast den 3. januar 2001, hvor han forudsagde, at Bush-administrationen ville blive konfronteret med en finanskrisen, de ikke kunne klare, og at der derfor var fare for en "Rigsdagsbrand" som påskud for at ændre politikker. Og det er præcis, hvad der er sket den 9/11. Så dette er en helt anden historie, som stadig mangler at blive opklaret, og virkelig komme til bunds i, hvad det præcist involverede i form af korrumperte elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. Så krigen var dårligt defineret, og hvis man helt fra begyndelsen definerer en krig på den forkerte måde, kan den ikke føre til et positivt resultat.

'Afghanistan Papirerne', der blev offentliggjort af Washington Post i 2019, er allerede en knusende beretning om, at dette ikke gik godt, at alle succeshistorierne var fuldstændig svigagtige; ledende militærfolk blev citeret for at sige, at de ikke anede hvad de lavede der, ikke vidste, hvem fjenden var, men ikke desto mindre fortsatte krigen i to år mere.

Så den krig blev startet og ført på et fuldstændig forkert grundlag. Jeg tror, at det, vi ser nu, er erkendelsen af, at alle disse udenlandske, interventionistiske krige under påskud af enten "retten til at beskytte", humanitære interventioner, regimeændringer, farverevolution – at denne politik er fuldstændig mislykket. Det førte til den værste katastrofe i NATOs i historie – jeg er enig med hr. Laschet på det punkt – og det skal stoppes. Også fordi det står klart, at "vestlige værdier" har spillet fallit med Afghanistan. Tanken om, at man kan gå ind i et andet land og med militære midler pålægge værdier, der ikke er helt så sandfærdige i første omgang – hvis man ser på menneskerettighedsspørgsmål i EU eller demokratispørgsmål, så er disse ting stort set betegnelser, der påsættes en politik, der har helt andet formål.

Så jeg synes, pointen må være at indse alt dette fuldt ud. Og

jeg tror, at flere politikere, ligesom hr. Laschet, har bedt om en reel, dybdegående selvregnsagelse og refleksion over, hvad der gik galt, og jeg mener, at dette vil være meget sundt.

RASMUSSEN: Faktisk sagde den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, da han mandag holdt et pressemøde midt i alle de dramatiske udviklinger, at dette kræver refleksion og selvregnsagelse af hele den internationale koalition, af NATO, af alle af os, der har stået bag indsatsen i Afghanistan de sidste to årtier. At det vi ser er helt anderledes end analyserne; den afghanske hær og regeringen var måske mere en ørkenpejling end en realitet

Og samtidigt er især USA's rolle, og ændringen i USA's paradigme så vigtigt, hvor du i går, da du talte til dine medarbejdere, tog udtalelsen fra USA's president John Quincy Adams frem, hvor han sagde at "Når som helst standarden for frihed og uafhængighed udfolder sig, så vil Amerikas hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner gøre sig gældende. Men Amerika drager ikke til udlandet for at søge efter at ødelægge monstre ". Kan du sige mere om dette? Og også specifikt om den ændring, der nu skal til at ske i USA?

ZEPP-LAROUICHE: Det John Quincy Adams citat du nævnte, lægger virkelig pointen frem. For med det angloamerikanske "special relationship" har USA forsøgt at adoptere det britiske imperiums model, skabe en unipolar verden og eliminere ethvert regime, der ikke følger trop med regimeskifte, farverevolution eller anden form for intervention med NGO'er. Dette er blevet tydeligt for hele verden. Og USA har heldigvis tradition for at være en republik. John Quincy Adams sagde ikke alene, at det ikke er meningen at jage fremmede monstre, men derudover at skabe en alliance af perfekt suveræne republikker, der er forenet i at tjene alles fælles bedste. Og det tror jeg, der opfordres til. Så hvis USA virkelig ville indse, at det er i deres egen interesse – først og fremmest tjener det ikke deres egen interesse med disse udenlandske

interventions-krige. De har mistet utrolig meget image og omdømme. Det gælder Vesten generelt, denne fiasko i Afghanistan har skadet Vestens omdømme generelt, men USA i særdeleshed. Så der er ingen vej frem på denne måde.

Hvis imidlertid ledende institutioner og personligheder i USA og europæiske nationer ville sige: "OK, vi begik en fejl, og nu vil vi ændre vores syn. Vi samarbejder med Rusland og Kina om opbygningen af et nyt paradigme, hvor suverænitet respekteres, og den andens interesse er en del af ligningen". Så kunne vi befinde os i begyndelsen af en smuk ny æra. Og jeg tror, at det er den slags diskussion, der er nødvendig lige nu.

RASMUSSEN: Hvad med Afghanistan selv? Der er mange mennesker, der er bange for, hvad Talebans kontrol vil indebære. Er der en nu med Silkevejs-perspektivet en mulighed for at undgå de excesser, der fandt sted løbet af den forrige Taliban æra – at undgå en borgerkrig, og at undgå terrorister og destabilisering af hele området, og endvidere, hvad skal der gøres ved med opiumhandlen? Er dette en mulighed for at undgå fortidens potentielle katastrofer, og hvilken type udviklingsprogram foreslår du for Afghanistan?

ZEPP-LAROUICHE: Først og fremmest tror jeg, at de store naboer, Rusland og Kina, er ekstremt bekymrede for hvorvidt Taleban vil opfylde deres løfte om ikke at fremme terrorisme og ikke gøre noget, der vil være i modstrid med Ruslands eller Kinas interesse. Taleban, som har overtaget kontrollen nu, har allerede udstedt amnesti for alle mennesker i den tidligere regering, de har garanteret, at der ikke vil ske nogen overlast på folk fra udenlandske ambassader, så det vil nu alt sammen være i fokus i verden. Og hvis Taliban opfylder disse løfter – og jeg er ret sikker på, at enhver form for økonomisk fordel ved Silkevejen er afhængig af, at de holder fast ved dette – så kunne man virkelig starte et økonomisk udviklingsprogram, hvorved – jeg mener, Afghanistan er et af de fattigste nationer i verden. Igennem 20 års engagement har

USA og NATO, herunder den tyske Bundeswehr, ikke gjort noget for at opbygge nationen. OK, måske blev der bygget et par skoler og et par hospitaler, men for det meste er dødeligheden for børn under fem år stadig forfærdelig, fattigdommen er frygtelig; så hvis der nu er et perspektiv om at bygge infrastruktur, integrere korridorlinjerne i Afghanistan med Pakistans og Centralasiens, at nå ind i Kina, nå ind i Rusland, så kan den økonomiske udvikling starte.

Naturligvis må man starte med et sundhedssystem fordi vi stadig befinder os i en pandemi: Afghanistan har akut brug for moderne hospitaler, moderne uddannede læger, fordi denne pandemi er overhovedet ikke overvundet; så kunne man have et reelt, seriøst landbrugsprogram, der erstatter den resterende opiumproduktion, ved at give et incitament til de afghanske landmænd, hvorved de ville få det meget bedre, hvis de vil producere mad til landet og regionen. Jeg mener, vi har offentliggjort dette; vi afholdt netop denne konference, du refererede til, og derfor er alle disse programmer der. Men jeg tror, at det centrale er, at der er et internationalt samarbejde for ikke at gå glip af denne mulighed for at sætte den økonomiske udvikling i Afghanistan på dagsordenen på en seriøs måde.

RASMUSSEN: Som du siger, er nogle af disse planer allerede på tegnebrættet og venter bare på at blive gennemført, herunder i vores opdaterede rapport om Den nye Silkevej, hvor vi kommer med forslag – der er også et russisk forslag, som vi genoptrykte. Så, som Lyndon LaRouche sagde på tidspunktet for Oslo-aftalerne mellem palæstinenserne og israelerne, vil nøglen til at vinde freden være at få "skovlene i jorden" og starte byggeprocessen. Og at dette ville være den eneste måde at skabe en grund til, at de tidligere fjender arbejder sammen. Du har fremmet denne form for idé, fra Nicholas af Cusanus' "Modsætningernes Sammenfald", og det som du efterlyste under konferencen, som vi afholdt, med henblik på at sætte det økonomiske udviklingsprogram i centrum for

spørgsmålet om det politiske forlig.

Nu er udviklingen forløbet hurtigere end... vi ved ikke, hvad der kommer til at ske med hensyn til hvilken type magtdeling. Men disse programmer er der; vi skal have skovlene i jorden. Har du noget mere at sige om det eller noget andet om Afghanistan, før vi går videre til det næste emne?

ZEPP-LAROUICHE: Nej, du sagde det. Jeg tror, []den eneste ting man kan sige er, at der er en ung generation af mennesker, der har deres egne drømme, som har haft oplevelsen af []at rejse til udlandet, at være i kontakt med nationer rundt om i deres del af verden, og jeg tror, []der vil være en anden situation. Det vil ikke være som for 20 år siden. Mange ting er forandret – Kina er anderledes. Kina har nu lanceret Bælte and Vejinitiativet, hvilket er den dominerende dynamik i hele Asien. Det betyder, at perspektivet om at overvinde fattigdom, at have et anstændigt liv, som uddannede mennesker, som læger, som videnskabsfolk, som astrofysikere, som alt hvad man ønsker, det er meget mere fremme i tankerne hos den unge generation, og jeg tror, []at også Taleban vil opleve fordelene ved forandringerne i infrastrukturen. Fordi mennesker ikke er skabt til at konkurrere med dyr om fysisk arbejde; mennesker er der, fordi vi har et kreativt sind, vi kan udvikle videnskabelige og teknologiske fremskridt, som gør livet bedre, hvilket gør levetiden længere. Og jeg tror, []at disse er civiliserede forandringer, der foregår i hele Asien.

Asien har – i modsætning til USA eller Europa – den opfattelse, at det kommende århundrede er Asiens århundrede, og man har en enorm økonomisk udvikling: folk tror på, at livet vil blive bedre – hvilket ikke er tilfældet i Europa eller USA. Men i Asien tror folk, at de næste generationer får et bedre liv end de nuværende. Og der er også overalt en forbindelse til gamle traditioner, til dels 5.000 år gamle historier.

Også Afghanistan har en historie på mange tusinde år; det var en stor civilisation omkring tidspunktet for den græske klassiske periode, og der er meget arkæologisk arbejde, som stadig skal udføres. Så forbindelsen mellem fremtiden og den store tradition – dette område var kendt for at være 'de tusind byers land' – der er meget, som nu virker gavnligt. Og jeg er faktisk optimistisk om at såfremt verdenssamfundet reagerer positivt på dette øjeblik, kan det være begyndelsen på en ny æra for regionen og for menneskeheden.

...

RASMUSSEN: Et af de punkter, der blev rejst under videokonferencen om Lyndon LaRouches økonomiske principper [[link her](#)], passer meget godt ind i det, vi diskuterede om Afghanistan. Jeg tror, at det var Paul Gallagher, der påpegede, at det originale Bretton Woods-system, der blev udformet af Franklin Roosevelt, skulle være baseret på afslutningen af □□det kolonialistiske system; at det, for både at bringe politisk frihed til de tidligere koloniale nationer og økonomisk udvikling, ville afhænge af højteknologisk eksport, maskiner, traktorer, alle slags ting, fra USA, fra industrilandene, som en måde at opbygge de fattigere lande på og også som en motor for økonomisk vækst i industrilandene. Og den idé blev aldrig ført ud i livet på grund af Trumans smålige sind, som sidenhen blev manipuleret af Churchill; men hvordan ser du dette i lyset af, ikke alene Afghanistan, men perspektivet om, at vi igen mobiliserer kapaciteterne, de industrielle og også videnskabelige og teknologiske kapaciteter på steder, hvor man kan sige tidligere industrialiserede nationer, hvor der nu også er store problemer på grund af pandemien? Og som vi har talt om, skabelsen af mange job med det formål endelig at bringe økonomisk udvikling til de fattigere lande.

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er stor opmærksomhed på systemernes såkaldte konkurrence mellem Vesten og Kina, fordi hvad Kina tydeligvis har opnået siden 2013, siden Xi Jinping lagde

Bælte- og Vejinitiativet på bordet – dette har kun stået på i otte år – men i disse otte år har man set en utrolig udvikling af infrastruktur, det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie. Det påvirker 150 lande.

Det er helt klart en måde at overvinde fattigdom på: Kina har gjort det for sin egen befolkning. Det har givet udviklingslandene et eksempel på, at det kan lade sig gøre, og det står nu meget klart, at økonomisk udvikling og økonomiske korridorer er meget bedre end at gøre udviklingslandene til hangarskibe for den amerikanske militærmaskine. Det er meget mere attraktivt at deltage i økonomiske fremskridt og overvinde sine egne problemer end at have masser af moderne våbensystemer – ligesom tilfældet er i Afghanistan, hvor hæren er udstyret med ekstremt sofistikerede våben. Brugte den afghanske hær dem? Nej! De smed dem, fordi de ikke troede på det system, der ville være forbundet med brugen af dem. Så nu besidder Taliban mange af disse moderne våben.

Så jeg tror, at hvis folk er seriøse og virkelig lærer lektionen, så er økonomisk udvikling vejen frem; fredelig udvikling. Vi har en pandemi, vi har nye, alvorlige sygdomme, ligesom et nyt udbrud af Marburg virus; vi har en ny svamp; disse medfører alle faren for et biologisk holocaust, som min mand advarede om i 1973. For at besejre det er der behov for at få alle lande til at arbejde sammen. Så hvis europæiske og asiatiske nationer samt USA alle ville sige, at prioritet nummer et er at overvinde fattigdom for at sikre, at intet barn længere dør af sult, fordi vi har teknologien til helt at undgå det – det er ikke nødvendigt – at have et moderne sundhedssystem i alle lande.

Jo, omfanget af frihed, de frihedsgrader, der ville ligge i et sådant samarbejde, herunder rumsamarbejde, at sætte landsbyer på Månen, byer på Mars; at tænke i et perspektiv af to, tre generationer fra nu af; interstellare rejser: Universet er så enormt, at jeg synes at den nuværende tilstand er et levn. Det

er som en dinosaur, som man først vil kunne se på et museum om nogle år; men hvis menneskeheden skal overleve, kan den geopolitiske tankegang ikke være en del af det. Så hvorfor ikke opgive det – bare afslutte det og starte en æra med samarbejde, så folk vil være stolte over at være en del af generationen, der har gjort dette fremskridt?

RASMUSSEN: Og hvis vi gør det rette, kunne vi have perspektivet; hvem ved, hvor mange vidunderlige opdagelser der kommer fra de børn, der vil blive opdraget i Afghanistan under bedre forhold, hvis vi gør det rette. Jeg opfordrer stærkt vores seere til at se videokonferencen om Afghanistan, som vi afholdt for to uger siden, og også den konference, som vi holder på lørdag. Og som du sagde, er vi nødt til at bruge chokket over de seneste dages udvikling til at gribe muligheden for at etablere et nyt internationalt paradigme for mennesker gennem økonomisk udvikling, og jeg opfordrer også vore seere til at se LaRouche-videokonferencen, og til at studere Lyndon LaRouches værker; for som José López Portillo, den tidligere præsident i Mexico sagde: "Nu er tiden inde til at lytte til Lyndon LaRouche kloge ord; og også at arbejde for oprejsning af LaRouche og hans medarbejdere, mht. det falske grundlag for deres fængsling, så LaRouches forslag og hans tankemetode kan tages i brug netop nu, til at foretage dette nødvendige paradigmeskifte, hvis potentiale er blevet overdraget til os med denne dramatiske udvikling.

Og jeg har en særlig appel til de af jer, der endnu ikke har kontaktet os: kontakt os. Sid ikke på sidelinjen, når vi har chancen for at ændre historien.

LaRouche Legacy Foundations konference – Verden bør lytte til Lyndon LaRouches kloge ord.

Se også panel 2 her:

Resumé:

14. august (EIRNS) – Kan den menneskelige race overleve den krise, der nu truer selve menneskeheden? Vil vi som en race betragtet fortsætte nedgangen til global atomkrig, en pandemi uden for kontrol, en hyperinflationær ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse, et kulturelt sammenbrud i en ny mørk tidsalder? Eller kan denne eksistentielle krise tjene til en genopblussen af menneskelig kreativitet hos tilstrækkeligt mange borgere i verden til både at afslutte det vanvid, der bragte os til dette punkt, og iværksætte et nyt paradigme, der forener verdens nationer i at stræbe efter menneskehedens fælles mål – fred gennem udvikling? Svaret ligger ikke blot i hvad folk tænker, men hvordan de tænker. Kan vi inspirere til kreativitet i en befolkning, der er blevet degraderet gennem videnskabeligt bedrageri, narkotika, pornografi, evindelig krigsførelse og økonomisk forfald?

Dette var temaet for konferencen i dag, den første der er sponsoreret af 'LaRouche Legacy Foundation'. Helga Zepp-LaRouche fik selskab af ledere fra hele verden – politiske ledere, økonomer, musikere, forskere og unge – fra Rusland, Kina, Slovakiet, Tyskland, Frankrig, Østrig, Argentina, Filippinerne, Mexico, Trinidad & Tobago, Peru, Colombia og Ukraine, i en dialog om "LaRouches opdagelser" og om "Jordens næste halvtreds år" under temaet: "Nå, er du så endelig villig til at lære om økonomi?" LaRouche Legacy Foundation er i gang

med at udgive 'LaRouches Complete Works', hvoraf del 1 nu er tilgængeligt

(se <https://www.larouchelegacyfoundation.org/collected-works>)

Det var for halvtreds år siden, den 15. august 1971, at Lyndon LaRouche blev ganske berømt, men også blev mål for det, som tidligere statsadvokat Ramsey Clark beskrev som "en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgning, medier og ikke-statslige organisationer, fokuseret på at ødelægge en fjende... Formålet kan kun ses som ødelæggelsen – af mere end en politisk bevægelse, mere end en politisk skikkelse – det er begge dele; men det er en frugtbar idérig maskine, et fælles formål med at tænke og studere og analysere for at løse problemer, uanset indvirkningen på status quo eller på egeninteresser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris".

På denne dag i 1971 ophævede præsident Richard Nixon Bretton Woods-systemet, som havde opretholdt udviklingen af verden i tiden efter Anden Verdenskrig, ved at afkoble den amerikanske dollar fra dens forankring til guld, hvilket gjorde den til genstand for spekulation og tillod alle verdens valutaer at flyde, så det britiske system for "frie markeder" og deregulering kunne erstatte det hamiltoniske 'Amerikanske System', der er baseret på ideen om målrettet kredit til at forbedre den generelle velfærd og forøge den produktive arbejdskraft.

EIR's økonomiredaktør, Paul Gallagher, forklarede tusindvis af deltagere i konferencen over hele verden (med samtidig oversættelse til spansk, fransk, tysk og russisk), at Bretton Woods, der blev vedtaget efter Franklin Roosevelts død, ikke var det system, der var tiltænkt af FDR. Roosevelt havde snarere insisteret på, at de tidligere europæiske kolonier efter krigen skulle tildeles fuld uafhængighed, og at det amerikanske systems produktion af de kapitalgoder, der var nødvendige for at industrialisere hele verden, ville drive amerikansk produktion og samtidig endegyldigt afslutte

kolonitiden. Men Harry Truman, som LaRouche karakteriserede som en 'lille mand, der tjente Wall Street', hjalp europæerne med at genoprette deres kolonier, mens USA blev indadvendt. Det efterfølgende fokus på intern forbrugerkultur gennem gæld, frem for eksport af kapitalgoder, ville – som forudsagt af LaRouche, på enestående vis blandt økonomer – forårsage tilbagegang og sammenbruddet af Bretton Woods. Dette var kun den første af LaRouches prognoser, som alle viste sig at blive fuldstændigt forudseende. En video af en tale af LaRouche i 2001, beskrev hans mange prognoser og understregede, at han "stod alene" blandt økonomer, der var indfanget i britisk monetaristisk ideologi, tænkte på penge, ikke den fysiske transformation af naturen eller livsbetingelserne for den menneskelige race.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale gav et stærkt indblik i hendes mand Lyndon LaRouches evne til at inspirere mennesker fra alle forskellige samfundslag, fra statsoverhoveder til peruanske fiskere og italienske skomagere, til at forstå en anden måde at tænke på – at man ikke kan adskille politik, videnskab og kultur, og at alle aspekter af livet falder ind under den centrale rolle af kreativitet, som kendetegnende for forskellen mellem menneske og dyr, og som driver videnskaben om fysisk økonomi som den sande videnskab om menneskelig fremgang. Hun bemærkede senere, at alle, der mødte LaRouche, oplevede en opvågning af deres egne fornuftsmæssige åndsevner, gennem kreativiteten i LaRouches sind, der ansporede dem.

Zepp-LaRouche afdækkede sin mands gæld til Platon, Leibniz, Kepler og andre af historiens giganter i forbindelse med hans egne opdagelser. Hun gennemgik de nye metrikker til måling af fremskridt, som han skabte – "relativ potentiel befolkningstæthed" og "energi-gennemstrømningstæthed" – og sammenhængen mellem disse afgørende begreber. Hun behandlede Lyns første beslutning om at bekæmpe Norbert Wiener og John von Neumann statistiske metode til systemanalyse, der opfatter sindet som en computer og fremmer kunstig intelligens som en

erstatning for sindet. Dette falske begreb om menneskets natur er i dag vokset til vanvid i "modellerne", der driver klimasvindlen, finansielle spekulationer og det oligarkiske samfund. Hun sluttede med at opfordre til "at udskifte idéerne om informationsteoriens kvaksalveri med LaRouches idéer på alle universiteter".

Den førende kinesiske økonom, Ding Yifan, der har skrevet om LaRouches ideer i flere bøger, bemærkede, at LaRouche havde fokus på to forbrydelser fra slutningen af Bretton Woods: Misbruget af valutaer gennem flydende valutakurser, hvilket tillod spekulanter at angribe nationale valutaer; og deregulering af det finansielle system, som gjorde det muligt for spekulanterne at tage over. Han noterede sig to begivenheder i kinesisk historie, første gang under Handynastiet for 2000 år siden, og sidenhen i den mongolske æra i 1300-tallet, hvor lignende ignoreren af forskellen mellem penge og realøkonomien førte til dynastiernes sammenbrud. Nutidens QE og anden hyperinflationær pengeudstedelse, sagde han, skaber en kræft i økonomien – en demonstration af LaRouches advarsel om entropi som følge af den manglende udvikling af realøkonomien.

Jozef Miklosko, den tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet og tidligere slovakisk ambassadør i Italien, beskrev sin ven LaRouche som den mest veluddannede mand, han nogensinde har kendt, og bemærkede at 80 sider af sin bog handlede om LaRouche og hans organisation. Han beskrev sin rejse for at besøge LaRouche i fængslet, hvor dennes optimisme og agapē (menneskekærlighed, *red.*) var uforstyrret. Han gennemgik også uretfærdigheden ved LaRouches fængsling, og den verdensomspændende mobilisering af verdensborgere, der forenede sig for at protestere mod denne uretfærdighed. Han beskrev LaRouche som "Amerikas Sakharov" og opfordrede til en ny revolution af kristen agapē. Han anbefalede, at der blev produceret en "kort bog" på alle sprog om LaRouches ideer, hvilket blev hilst velkommen af Helga Zepp-LaRouche og

ordstyrer Dennis Small fra LaRouche Legacy Foundation, alt imens han iagttog, at det virkeligt ville være ganske svært at indfange LaRouches ideer i en "kort" bog.

Dr. Natalia Vitrenko, formand for det Progressive socialistiske Parti i Ukraine og tidligere parlamentariker og præsidentkandidat, holdt et lidenskabeligt oplæg med titlen, "Saving Mankind: Is It a Mission-Possible?," om hendes samarbejde med Lyndon og Helga LaRouche. Hun påpegede, at topmødet mellem Biden og Putin korrekt indikerede den farlige strategiske krise, men advarede om at dette møde ikke tog fat på de grundlæggende årsager til krisens systemiske ødelæggelse af verdens økonomiske og finansielle system. Hun gennemgik verdensøkonomiens frygtelige tilstand og de nødvendige løsninger formuleret af LaRouche. Hun kaldte det vestlige banksystems tilstand en "spekulativ kæmpeblæksprutte" der suger rigdommen ud af verden. Hun gennemgik også ødelæggelsen af Ukraine efter kuppet i 2014, som drev landet fra at være en af de ti bedste økonomier i verden til den nu fattigste i Europa med 10 millioner sultne og et befolkningsfald på over 20% siden 1990. Hun afsluttede: "Bliver vi til en kirkegård med vindmøller i stedet for kors?"

Dr. Kirk Meighoo, tidligere senator i Trinidad & Tobago samt forfatter og en politisk aktivist, beskrev hvordan han blev udviklingsøkonom gennem sin uddannelse (i Toronto, Jamaica og Storbritannien), men først efter at have opdaget LaRouche via internettet indså, at hans dybtgående ideer var blevet censureret på alle universiteterne. Han beskrev, hvordan fremkomsten af Kina, Indien og Rusland som store økonomier burde have ført til en ny verdensorden, og at G20 havde gjort en indsats i den retning, men mislykkedes, alt imens BRICS nu er blevet revet fra hinanden. Pandemien ødelagde økonomier rundt om i verden, sagde han, mens penge bliver trykt i uhyrlige mængder for at redde bankerne og "overføre rigdom fra de fattige til de rige". Løsning af denne krise kan kun opnås ved helt at afslutte det neoliberale system, bemærkede han, og

roste LaRouche-organisationen for at lede denne indsats.

Universitetslektor Yekaterina Fyodorovna Shamayeva fra Rusland, talte om "Design og ledelse af bæredygtig udvikling samt tværfaglig syntese af de grundlæggende ideer indenfor Lyndon LaRouches og Pobisk Kuznetsovs metodelære." Afdøde Pobisk Kuznetsov var en af Ruslands førende forskere og filosofiske tænkere, der blev en nær ven og samarbejdspartner med Lyndon LaRouche efter Sovjetunionens fald. Han foreslog, at en ny måleenhed for fysiske økonomiers fremgang skulle baseres på LaRouches dobbeltbegreb for relativ potentiel befolkningstæthed og energi-gennemstrømningstæthed, og at enheden skulle kaldes "La" efter LaRouche. Shamayeva beskrev den fortsatte indsats i Rusland for at skabe en syntese af ideerne fra Kuznetsov og LaRouche, og understregede at økonomi ikke kan adskilles fra naturlovene. Hun opfordrede til, at flere af LaRouches værker blev oversat til russisk (et stort antal af LaRouches større skrifter er allerede tilgængelige på russisk).

Det første panel sluttede med videopræsentationer og oplæsninger om LaRouche fra flere mennesker, der er døde siden hen, blandt dem: tidligere statsadvokat Ramsey Clark om justitsmordet i forfølgelsen af LaRouche; Dr. Enéas Carneiro, et tidligere medlem af det brasilianske parlament og præsidentkandidat, om hvorfor LaRouche fik æresborgerskab i byen São Paulo; Mexicos tidligere præsident José López Portillo, der i 1998 opfordrede verden til at "lytte til de kloge ord fra Lyndon LaRouche"; og tidligere udenrigsminister i Guyana, Fred Wills, der i 1976 opfordrede FN's generalforsamling til at vedtage LaRouches idé om en ny international økonomisk orden

Fascinerende dialog under spørgerunden drejede sig om tre spørgsmål fra publikum: 1) Hvad er forskellen mellem "prognoser" og "forudsigelser?" 2) Truer nye teknologier og robotter med at forårsage arbejdsløshed? 3) Hvad er forskellen mellem marxisme, neoliberalisme og kristen socialisme?

Hele konferencen kan ses på <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

POLITISK ORIENTERING EKSTRA den 16. august 2021: Vil Kabuls fald skabe en ny vestlig politik? Også med lydfil.

Med formand Tom Gillesberg

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/tg-16.mp3>

Ingen udvikling, ingen fred: Begynd med Afghanistan

12. august (EIRNS) – *Ugeskriftet EIR*, udgivet i dag, bringer sin forsidehistorie under overskriften "Ingen udvikling, ingen fred: Start med Afghanistan", hvilket budskab i særdeleshed gælder de intense forhandlinger, der er i gang i denne uge i

Doha, og for hvilke der kun er et tidsbegrænset vindue af muligheder. Begivenhederne sker hastigt. Centralt i Doha-forhandlingerne, der har fundet sted fra den 10. august til og med i dag, befinder sig 'Trojka+' – Kina, Rusland, USA plus Pakistan samt repræsentanter for Afghanistan og Taliban, hvortil kommer sessioner, der involverer andre nationer, i forskellige sammensætninger.

I mellemtiden hævder Taliban for nuværende at have kontrol over hovedstæderne i 10 af landets 34 provinser, hvoraf den sidste er Ghazni, kendt som "porten til Kabul", beliggende 130 km sydvest for hovedstaden. Pentagon meddelte i eftermiddag, at man vil sende tusinder af ekstra styrker ind for at hjælpe med at evakuere den amerikanske ambassade i Kabul, samt andre lokaliteter.

De foreløbige rapporter fra samtalerne i Doha udviser lidet eller intet resultat, men selve processen tæller meget. Kinas særlige repræsentant for Afghanistan, Yue Xiaoyong, sagde i går til Doha News, at dette kun er begyndelsen, og at processen skal føre til, at forskellige lande arbejder sammen. Den russiske udsending, Zamir Kabulov, rapporteres at have fremsat et trepunkts-forslag: 1) respektere en våbenhvile; 2) forpligte sig til en inkluderende dialog internt i Afghanistan; og 3) etablere en midlertidig, delt regeringsmagt, hvor der afholdes valg om to år. Afghanistans forslag til en regering – ubekræftet, men bredt rapporteret ved denne briefing – har henblik på en deling af regeringsmagten.

Blandt deltagerne i dagens samtaler er der ud over 'Trojka+' repræsentanter fra Indien, Tyrkiet og Indonesien. Også Norge og Storbritannien og Organisationen for islamiske Lande står til rådighed. I tirsdags i Doha mødtes udsendinge fra EU, Storbritannien og USA.

Den eneste model for at få en plan til at fungere, er et perspektiv og handling for udvikling, og enighed blandt

stormagterne for at få det til at ske. En variation af denne sandhed om, at der uden udvikling ikke kan være fred, er det yderligere faktum, at der slet ikke kan være nogen fremtid uden udvikling.

Processen med omvendt udvikling – nemlig "grøn" ødelæggelse af de levevilkår, som mennesker har brug for for at eksistere og være kreative, grundlaget for fremskridt i forhold til fortsat produktivitet – fremgår af endnu et klassisk tilfælde af strømafbrudelse, ligesom udfaldet under frostvejret i Texas i februar, eller det europæiske el-net, der var tæt på nedbrud i januar. Denne gang var det 'down under'.

Den 9. august befandt tusinder af mennesker i New Zealand sig pludseligt i mørket, da den nationale el-produktionskapacitet ikke kunne imødekomme efterspørgslen, og overbelastningssystemet førte til pludselige, kaotiske afbrydelser. Strømmen er tilbage for de fleste forbrugere, men politikerne skråler op om hvem de skal bebrejde. Faktisk blev New Zealand betragtet som verdens førende inden for lave CO₂-udledninger, på grund af at man får over 80 procent af sin elforsyning fra "vedvarende energikilder", hvilket for det meste betyder vandkraft til dets lille befolkning på 4,8 millioner mennesker. Men da de 'smarte' grønne begyndte at tilføje vindkraft og nåede en andel på 6 procent af den nationale forsyning fra 17 installationer plus tilføjede et spotmarked for engros-spekulation i elektricitet og andre typiske former for grøn svindel, var scenen sat for strømudfald.

I Tyskland er det bemærkelsesværdigt, at to store medier i denne uge skriver advarsler mod at gå for langt og for hurtigt med den grønne ideologi. Die Zeit opfordrede til at forlænge levetiden for de tilbageværende fire tyske atomkraftreaktorer. I dag anfører Frankfurter Allgemeine Zeitung, at partiet 'De Grønnes' planer om at trække strøm fra vindparkerne ved Østersøen til forbrugere rundt omkring i landet ikke vil fungere, fordi kommende folk med grøn livsstil vil afvise at

have strømledningerne i nærheden af deres hjem, osv.

Dette er blot forhalingsmanøvrer, men indikerer at virkeligheden endelig begynder at sætte ind.

Denne lørdag er der muligheden for at trænge ind til kernen af principperne om, hvad der definerer en vellykket økonomisk tilgang, som præsenteret så historisk og stærkt af statsmanden og økonomen Lyndon LaRouche, i særdeleshed, for 50 år siden, ved vendepunktet 15. august 1971, da Nixon-administrationen iværksatte flydende valutakurser. Konferencen den 14. august, sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, har titlen: "Nå så er du endelig villig til at lære økonomi?" Helga Zepp-LaRouche meddelte i går: "Dette bliver en skelsættende begivenhed, og jeg lover ikke for meget!"

Et uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-webcast den 11. om LaRouche-videokonferencen:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der, på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad angår hans forudsigelse af disse, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde

blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche, i det mindste i den transatlantiske sektor, uden tvivl er den førende økonom, som forudså følgerne af Nixons afskaffelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, som opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wiener og John von Neumanns teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning, til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er ikke at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er: "Nå, så er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man

begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livsværk virkelig var.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitalisere hele værket, således at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 [kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og endvidere, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer til. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at forstå økonomi, men til at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUICHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad betydningen var af hvad Nixon gjorde? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig nøglekomponenten, som var at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige

Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksomt på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved at introducere en ny form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Hvilket Lyn havde påpeget, var fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til – hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller realøkonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmønstre, som kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg som Romklubben i 1972! Da de udgav programmet Grænser for Vækst, var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper, og måden hvorpå disse opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller, og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder, og man vil se at den samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket

gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener, at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom rotterne følger Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre til en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde at afslutte på, for at sørge for at folk stiller ind på lørdag, den 14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra den største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Se webcastet her

POLITISK ORIENTERING den 9. august 2021, video og lyd: De store problemer kan kun løses, hvis vi erstatter geopolitik med samarbejde

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/08/Stemme-024.mp3>

At være i stand til at forstå fremtiden

5. august: Kommentarer fra universitets- og finansøkonomer dukker op på 50-årsdagen for "Nixons chok" den 15. august 1971, slutningen på efterkrigstidens guldreservebaserede Bretton Woods-system, hvilket har frembragt et halvt århundrede med industriel tilbagegang, spekulative optøjer, gigantiske gældsbobler og krak, stadigt ringere realløn og levevilkår, kollapsende folkesundhedskapacitet og nu en dødelig global pandemi.

Kommentatorerne har kun et ringe begreb om, hvad der skete den 15. august, bortset fra at de nævner Nixons tarif-, løn og

priskontrol, dollardevaluering og angreb på "spekulanter". De vil ikke indse, hvad det har gjort mod amerikanske og europæiske økonomier og udsigterne til udvikling for asiatiske, afrikanske og sydamerikanske nationer; de kan bestemt ikke have forstået, hvad der skete dengang. Den usædvanlige økonom og statsmand Lyndon LaRouche indså det både på daværende tidspunkt og flere år før Nixon blev presset ind i sin fulmlende rolle i "chokket".

I disse kommentarer nævnes ikke den afgørende rolle af Harold Wilsons britiske regering og Bank of Englands handlinger, som hamrede løs på FDR's Bretton Woods-system, indtil man pressede Nixon og hans inkompetente team med Arthur Burns, George Shultz og James Baker III til at nedlægge det. Wilson forsøgte og mislykkedes med at få parlamentet til at devaluere pundet i 1966. Derefter, efter at have indført alvorlige nedskæringer, anbefalede hans regering i 1967 igen en devaluering af pundet på 15%, og parlamentet devaluerede det med 14% i november uden at koordinere med andre større nationer igennem Bretton Woods-procedurer. I samme periode åbnede Bank of England to gange et "guldvindue", hvor britiske finansielle virksomheder kunne handle med deres dollars for guld og gøre krav gældende overfor det amerikanske finansministerium.

Det var på baggrund af disse handlinger i London, at LaRouche lavede sine unikke prognoser fra 1967, nemlig at Bretton Woods ville blive brudt op ved "omkring slutningen af årtiet".

Kommentarerne ved 50-året spiller på påstanden om, at "dollaren har bevaret sin forrang" siden da på grund af markeder og finansielle kræfters evne til selv at oprette gældsforpligtelser i dollars, på trods af Nixon-chokket! En kommentar i 'Project Syndicate', af en Princeton-økonom, er meget åbenbar: "Private finansmarketers magt til at skabe penge – amerikanske dollars – gjorde 'greenbacken' (dollaren, *red.*) endnu mere central".

LaRouche sagde i år 2000 i "Trade Without Currencies", at den

amerikanske dollar i perioden 1945-66 var verdens reserve baseret på høj amerikansk arbejdsproduktivitet og en stærk kapacitet til eksport af kapitalgoder; dette var igen basis for Bretton Woods' relative succes. Efter dette tidspunkt, sagde han, var dollarens styrke som reservevaluta støt faldende, hvilket gjorde et nyt internationalt kreditsystem påtrængende; i år 2000 havde han i årevis efterlyst et nyt Bretton Woods, hvis mål var kreditudstedelse til "store projekter" i udviklingslande.

I historien om Lyndon LaRouches udødelige bidrag til økonomisk videnskab og menneskelige fremskridt har denne dato i 1971 en fremtrædende plads. Ved sin enestående evne til flere år forinden at forudsige "chok"-afslutningen på dollaren baseret på guldreserver – dengang endog anerkendt af amerikanske gennemsnietsborgere som en stor og ildevarslende ændring – udmærkede LaRouche sig, frem for andre økonomer og politiske ledere, ved sine magtfulde ideer.

Allerede i 1967, da han så, hvad der var på vej, foreslog LaRouche i en massecirkuleret pjece en ny politik for udvikling af den 3. verden gennem kredit til finansiering af eksport af kapitalgoder, som det højere mål for den voksende anti-Vietnam-krigsbevægelse. Inden for et årti havde han skaffet de 'alliancefrie' nationers støtte til en international udviklingsbank, med det formål at begynde at genoprette Bretton Woods, i lighed med hvad FDR havde tiltænkt Verdensbankens rolle i udviklingen af sektorprojekter inden for udvikling af ny infrastruktur. Og inden for samme årti havde han tiltrukket sig magtfulde fjender på Wall Street og i London, der fabrikerede vilde bagvaskelser og dannede en "Get-LaRouche Task Force" for at få ham retsforfulgt og fængslet.

Ved at se 50 år frem fra den begivenhed i 1971, der havde bevist hans metode til fysisk økonomi, kunne LaRouche se de kommende alternativer i verden efter Bretton Woods: Stadig mere uhæmmet spekulation, som styrer kollapsende industrier, indførelsen af det, han kaldte "schachtiansk fascisme" Inden

for økonomisk politik, depression og en potentiel biologisk holocaust af pandemier; eller et nyt internationalt kreditsystem for eksport kapitalgoder og udvikling.

Halvtreds år senere står valget nu imellem LaRouches opfattelse af et nyt Bretton Woods, eller en malthusiansk affolkning forklædt som "Green New Deal". Schiller Instituttets 50-årsdags-konference, 14. august, 2021, vil præsentere LaRouches tankegang i handling: "So, Are You Finally Willing To Learn Economics?"

Tilmeld

dig: <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Se også panel 2 videoen her:

Se intro videoen her:

Program

Panel 1: “On LaRouche’s Discovery” 15:00 dansk tid

Moderator: Dennis Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Ding Yifan (China): Deputy Director of the Research Institute of World Development, China Development Research Center (DRC)
“The Importance of Physical Economics in Today’s World”

Jozef Mikloško (Slovak Republic), Former Vice Prime Minister of the first Czechoslovakian government after the fall of Communism

Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), Doctor of Economic Sciences, Chairman of the Progressive Socialist Party of Ukraine, People’s Deputy of Ukraine (MP) 1995-2002: “Saving Mankind Is a ‘Mission–Possible’”

Yekaterina Fyodorovna Shamayeva (Russia): “Design and Management of Sustainable Development and an Interdisciplinary Synthesis of the Fundamental Ideas of the Schools of Lyndon LaRouche and Pobisk Kuznetsov”

Paul Gallagher (U.S.), *EIR* Editorial Board: “LaRouche’s Early Forecasts”

LaRouche on the World Stage: Through the Words of Ramsey Clark (U.S., former Attorney General); Dr. Enéas Carneiro (Brazil, former member of parliament and presidential candidate); José López Portillo (Mexico, former President)

Discussion Period

Panel 2: “Earth’s Next Fifty Years” 19:30 dansk tid

Moderator: Megan Dobrodt (U.S.), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Jacques Cheminade (France), Founder and President of the Solidarité et Progrès Political Party in France, former Presidential Candidate: "Lyndon LaRouche's Method of Physical Economy in Coincidence with France's Republican Humanism"

Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago), political analyst, media commentator, author, and former independent Senator in Trinidad and Tobago

Roberto Fritzsche and Eduardo Fernández (Argentina): "Notes on Potential Relative Population Density in Lyndon LaRouche's Economics"

Harley Schlanger (U.S.) Schiller Institute: "Nixon's August 1971 Announcement: An Eyewitness Account"

Fred Huenefeld, Jr. (U.S.), Schiller Institute Board member; former President of the Louisiana Association of Soil Districts; former President of NORM (National Association of Raw Materials); former Treasurer of the Louisiana State Democratic Party

Theo Mitchell (U.S.), Former State Senator, South Carolina

LaRouche in the Universities: Gretchen Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation: "LaRouche in the Libraries"; Carlos "Itos" Valdes (The Philippines), The Philippine LaRouche Society; Carolina Dominguez (México) LaRouche Youth Movement; José Vega (U.S.), LaRouche Youth Movement

Discussion Period

To uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-webcast den 11. august om LaRouche-videokonferencen:

(ikke korrekturlæst) HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, stifteren og formanden for Schiller Instituttet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der, på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad hans forudsigelse af dette angår, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche er, i det mindste i den transatlantiske sektor, uden tvivl den førende økonom, som forudså følgevirkningerne af Nixons afskafning af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker, at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, efter man opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wiener's og John von Neumann's teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til, at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er ikke

at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er "Så, er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livs arbejde virkelig var.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitaliserer hele værket, således at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde.

Senere...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 dansk tid [– kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og videre, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og at deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at lære økonomi, men at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUCHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad vigtigheden af hvad Nixon gjorde

var? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig nøglekomponenten, som var, at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksom på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved, at introducere en ny form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af, ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Lyn havde påpeget, hvad fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann var, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til–hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller real-økonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmønstre, som kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg, som Romklubben i 1972! Da de udgav bogen Grænser for Vækst var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper og måden hvorpå disse

opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder og man vil se at den samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til, at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre ud over en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde, at afslutte på, for at sørge for, at folk stiller ind på lørdag, den 14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra det største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Invitation:

Det er med glæde, at LaRouche Legacy Foundation inviterer dig til videokonference med førende internationale eksperter, for at undersøge de unikke bidrag af Lyndon LaRouche (1922–2019) til videnskaben om fysisk økonomi [at økonomi ikke er penge, men vores evne til at forbedre menneskehedens levevilkår].

Seminaret afholdes på 50-årsdagen for præsident Richard Nixons skæbnesvangre meddelelse om Bretton Woods-systemets afslutning, den 15. august 1971.

Det er også en påtrængt opfordring til at reflektere over, hvad der gik galt med den økonomiske politik i den transatlantiske sektor i løbet af de sidste fem årtier, for at rette op på de vedvarende politiske fejltagelser og ændre kurs, før vi hævner i en sammenbrudskrise, der kun kan sammenlignes med det 14. århundredes mørke tidsalder.

Se intro videoen til konferencen her

Baggrund:

Den 15. august, 1971 gav Nixon en dramatisk 18-minutters national tv-tale, hvor han meddelte:

1. Dollaren blev taget af guldstandard: dollaren ville ikke længere kunne indløses i guld;
2. Et flydende valutakurssystem ville erstatte det eksisterende internationale valutariske fastkurssystem;
3. Der ville blive indført en midlertidig løn- og prislefrysning i USA, som hurtigt blev til fase I, II og III med drastiske stramninger

.

Selvom Nixon angiveligt bekendtgjorde disse foranstaltninger for at tøjle finansielle spekulationer mod dollaren, åbnede de

i virkeligheden sluserne for den mest massive, langvarige spekulation i menneskehedens historie, kombineret med et fysisk økonomisk kollaps – som fortsætter den dag i dag.

Meddelelsen fra 15. august 1971 var den mest vidtrækkende og katastrofale beslutning i den økonomiske politik i det 20. århundrede med hensyn til dens konsekvenser frem til i dag. En økonom, og én økonom alene, forudså konsekvenserne. Inden for få timer efter denne meddelelse advarede han om hvad der ville komme, og forklarede, hvad meddelelsen betød.

Denne mand var Lyndon LaRouche.

LaRouche brugte de næste fem årtier på at advare om, at hvis denne politik blev videreført, ville verden gå ind i en systemisk sammenbrudskrise med sandsynligheden for fascistisk økonomisk politik. Alt imens præsenterede han detaljerede programmer til at vende krisen, baseret på ideen om fred gennem udvikling og på at fremme ethvert menneskes produktive arbejdskraft på jorden.

For dette blev LaRouche udkældt og uretmæssigt fængslet i fem år. Hans politik blev ikke gennemført i den transatlantiske sektor, og planeten betaler i dag prisen for den tåbelighed i form af en hyperinflation, en ukontrolleret og dødelig pandemi og faren for termonuklear krig. Som et resultat af kampagnen for at bagvaske LaRouche og tie hans ideer ihjel, har de fleste mennesker i USA og andre steder aldrig studeret hans skrifter.

Men visse mennesker, førende videnskabsmænd og politiske ledere i forskellige dele af verden, lyttede til LaRouche og studerede hans værker – såsom den russiske videnskabelige kæmpe Pobisk Kuznetsov og den tidligere mexicanske præsident José López Portillo.

Andre specialister og folk, der har studeret LaRouches værker,

vil deltage i seminaret den 14. august, og man vil direkte fra dem kunne høre om LaRouches økonomiske gennembrud, om hans uforlignelige historik af prognoser samt om hans programmatiske forslag til at udvikle hvert hjørne af planeten – og solsystemet. Seminaret vil hjælpe til at forstå, hvorfor tiden er inde til at give LaRouches ideer oprejsning, både af hensyn til simpel retfærdighed og for endelig at få gennemført hans politik.

Som José López Portillo, den tidligere mexicanske præsident, udtalte i 1998 på et fælles seminar med Helga Zepp-LaRouche: "Det er nødvendigt, at verden nu lytter til Lyndon LaRouches kloge ord".

Tilmelding for at modtage et direkte link, talerlisten og opdateringer: [So, Are You Finally Willing to Learn Economics? – LaRouche Legacy Foundation](#)

Ellers kan du se den på forsiden af vores danske hjemmeside.

Schiller Instituttets Afghanistan-konference: Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

31. juli (EIRNS) – Schiller Instituttet samlede i dag diplomater og eksperter fra mange nationer, herunder Afghanistan, Rusland, Kina, Pakistan, USA, Italien og andre til en intens diskussion på en international virtuel

konference om temaet: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifter'.

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), præsident og grundlægger af Schiller Instituttet, som har ledet en proces med institutionel og uformel dialog igennem de sidste 18 måneder, sagde ved afslutningen af dagens begivenhed, at vi nu "har et perspektiv på hvilken vej vi skal gå". Prioriteten er "at lægge 'udvikling' frem på bordet, hvilket vil være svært for nogen at afvise", og at give al den støtte, der er mulig for at få det til at ske. Dagens sidste taler, Hussein Askary (Sverige), Sydvestasien-koordinator for Schiller Instituttet, udtrykte på det kraftigste, at vi skal "gøre 'udvikling' til det første punkt" i enhver forhandling, ikke det sidste. Han advarede: "Hold krigsherrerne og briterne ude!" Askarys præsentation, der dækkede konkrete aspekter af udvikling, havde titlen: "Sæt Afghanistan på bæltet & vejen til fred".

Arrangementet blev åbnet af ordstyrer Dennis Speed (USA), der sagde, at drøftelserne ville ændre den sædvanlige opfattelse af krig eller fred gennem deltagelse i diplomatiske bestræbelser på at formulere politik for gensidig forståelse og udvikling. Han introducerede en kort video fra 1985 af statsmand og økonom Lyndon LaRouche, der med henvisning til præsident Abraham Lincolns gerninger pointerede, at indflydelsen af infrastruktur forvandler en økonomi. Zepp-LaRouches indledende bemærkninger understregede, at vi befinder os i et særligt øjeblik i historien, hvor geopolitisk konfrontation må afsluttes og et nyt paradigme påbegyndes – ikke kun for eurasisk integration og velstand, men for universel historie. Hun viste det smukke kunstværk "Gyldne Maske" for at pointere den 5.000 år lange historie i den centralasiatiske region.

Professor Pino Arlacchi, der deltog fra Italien, spillede en hovedrolle i diskussionen fra start til slut. For indeværende er han professor i sociologi ved Sassari Universitet, tidligere var han administrerende direktør for FN's kontor for

narkotikakontrol og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002) og tidligere observatør for Afghanistan i Europa-Parlamentet. Han talte om: "Udryd opium i Afghanistan, udvikl moderne landbrug, opbyg nationen nu." Han beskrev sin oprindelige plan, som i 2001 næsten havde elimineret opiumsvalmuens vækst i Afghanistan, hvilket sidenhen vendte i de følgende år fra 2001 pga. amerikanske og NATO's militære operationer. Arlacchi foreslog igen i 2010 en plan, som blev forpurret af EU, Storbritannien og USA. I dag er Afghanistan kilden til over 80% af verdens opiumsstoffer. Arlacchi fremlagde hvad der kan og må gøres i dag. Den nødvendige metode baserer sig på alternativt landbrug – støtter landmænd til at skifte til andre afgrøder og lignende realistiske metoder. Arlacchi understregede, hvor relativt billigt dette er i betragtning af narkotikakartellernes enorme indflydelse. Landmænd i Afghanistan får muligvis 300 til 350 millioner dollars for deres opiumafgrøde, som derefter er 20 milliarder dollars værd for organiseret kriminalitet i Europa. Der er mange alternative afgrøder med stor brugsværdi, for eksempel safran.

Diplomaterne præsenterede et bredt udsnit af den nuværende situation. Ambassadør Hassan Shoroosh (Afghanistan), Afghanistans ambassadør i Canada, talte fra Ottawa og sagde, at der er et "nyt kapitel i partnerskab" forude, som skal udarbejdes. Hans tale hed: "Vejen frem for Afghanistan." Han sagde, at hans land er "positioneret til at tjene som landbro" i Eurasien og gennemgik i detaljer forskellige transportkorridorer, fra Lapis Lazuli-korridoren, til 'Five Nations Railway route'.

Ambassadør Anna Evstigneeva (Rusland) talte fra New York City, hvor hun er stedfortrædende fast repræsentant ved Den russiske Føderations mission i FN. Hendes præsentation havde titlen: "Ruslands udsigter for Afghanistan og Eurasien". Hun understregede, at målet er stabilitet, og at der ikke er nogen militær løsning. Der er vigtige ramme-institutioner blandt naboerne i regionen, herunder CSTO og SCO og bilaterale

forbindelser. Der er en særlig rolle for den 'udvidede trojka', som har været på plads i mange år. Der vil finde møder sted i den nærmeste fremtid. Transport og infrastruktur har stor betydning.

Dr. Wang Jin (Kina), stipendiat ved Charhar Institute, talte om emnet "Afghanistan og Bælte- og Vejinitiativet". Han præsenterede fire centrale aspekter af Kinas bekymringer: 1) at der ikke er nogen spredning af ustabilitet; 2) at der er en fremtid med fremskridt for Afghanistan; 3) at ekstremisme og terrorisme ikke vinder frem; og 4) at Kina og Afghanistan har positive bånd.

Hr. Hassan Daud talte fra Pakistan. Han er administrerende direktør for 'Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment & Trade'. Han påpegede, at Afghanistan er et af "de mindst økonomisk integrerede [lande]" i den central- og sydasiatiske region efter årtiers stridigheder. Han talte om den store "økonomiske oversvømmelse" der vil følge, idet Pakistan udnytter sin position og sine ressourcer til at blive et logistisk knudepunkt og udvider fordelene for Afghanistan gennem Bælte- og Vejinitiativets flagskib, 'Kina-Pakistan-økonomisk Korridor' (CPEC). Vi skal have "ånden fra den gamle silkevej" igen. Han efterlyste flere seminarer om dette, der involverede forskere, handelskamre og andre.

Fra USA talte Ray McGovern. Han er tidligere analytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs). Han tog fat på emnet: "The Real Interest of the United States in Asia" og fremførte mange stærke punkter, herunder at rækken af militære chefer, der løj om hvad USA foretog sig i Afghanistan, i Irak samt andre steder må "drages til ansvar". Han påpegede dramatisk, at der ikke engang var blevet foretaget kompetente "situations-estimer", hvilket der ellers skulle, om terræn, vejr, LOCS-kommunikationslinjer og forsyninger og andre standardvurderinger af, hvad USA foretager sig på steder. I 2010 betalte den amerikanske flådes

logistik 105 \$ pr liter for at fylde brændstof på kampvogne og militære køretøjer i Afghanistan! Han langede hårdt ud efter den racisme, der var involveret i at formode, at man kan foretage sig alt muligt, hvor som helst; han citerede Kipling.

Mange andre var involveret i de to spørgerunder med vigtige udvekslinger om centrale emner. F.eks. fremhævede Earl Rasmussen, næstformand i Eurasian Society, nødvendigheden af at opbygge tillid. Dr. Stephen Fischer, en amerikansk læge, rapporterede om et år han tilbragte i sundhedsforvaltningen i Afghanistan, hvor han arbejdede sammen med et lokalt genopbygningshold. Zepp-LaRouche understregede mange gange, at det, i forbindelse med den langvarige pandemi, er bydende nødvendigt, at vi i Afghanistan og overalt tager skridt for folkesundhed og moderne lægelig infrastruktur. Dr. Walter Faggett og generalmajor Peter Clegg (fhv.), begge med i 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald, deltog i den første spørgerunde. Alaha Ahrar, administrerende direktør for Kindness Sharing Project ringede ind fra Virginia for at spørge, hvad der ville ske med de fremskridt, som kvinder havde opnået i Afghanistan, hvis Taleban skulle tage magten?

Ambassadør Anna Evstigneeva drog den konklusion, at det er "vigtigt at hæve sig over geopolitikken". Hun sagde, at vi i Rusland "på alle niveauer, inklusive præsident Putin er klar til samarbejde". Helga Zepp-LaRouche opfordrede paneldeltagere og alle blandt seerne til at bidrage til perspektivet om udvikling, der blev diskuteret, og mobilisere herfor. Professor Arlacchi, der har udgivet en ny bog, Against Fear: Violence Is Diminishing, The True Threats to World Peace (på italiensk) talte i sine afskedsord om, at "fred er stærkere end krig. Lad os være mere modige. Ikke ofre for store bedrag". Hele konferencen er arkiveret til visning. Nu er det tid til at slutte sig til Schiller Instituttet.

i sidste weekend på Schiller Instituttets internationale konference for at analysere den eksistentielle krise, som mennesket står over for i dag, og drøfte de nødvendige midler til at mobilisere verden bag et nyt paradigme, frit for geopolitik og malthusianisme, baseret på "fred gennem udvikling". En efter en udtrykte disse "verdensborgere" deres tak til Schiller Instituttet og dets grundlægger og formand, Helga Zepp LaRouche, for at mobilisere konferencen og insisterede på, at der gøres alt for at cirkulere videoen og transskriptionerne så bredt som muligt.

Konferencen havde titlen "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få." Fru Zepp-LaRouches hovedtale med titlen, "Hvem guderne ville ødelægge: Krig med Rusland og Kina er værre end MAD!" indledte det første panel. Hun bemærkede, at dette panel var rettidigt, da briterne i sidste uge intervererede for at sabotere det lille, men kritiske skridt fremad, der blev opnået på Biden-Putin-topmødet, hvor de to ledere fornyede løftet fra præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres topmøde i 1985: "Atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes". Den bevidste indsættelse af et britisk krigsskib på russisk maritimt område, bemærkede hun, er et andet eksempel på det britiske imperiums forsøg på at trække USA ind i en militær konflikt med Rusland, og viser hvor let en krig – endda en atomkrig – kunne have været udløst af sådanne onde handlinger.

Zepp-LaRouche gennemgik det sidste halve århundredes indsats fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse for at afslutte det malthusianske vanvid, og fremstille løsninger baseret på at forene verdens store nationer og kulturer i en ny verdensorden baseret på menneskets værdighed, videnskabeligt samarbejde og æstetisk uddannelse. Hvis der var blevet lyttet til hendes mand, sagde hun, ville denne oprivende globale katastrofe have været undgået – og det er stadig sådan, at enhver løsning kræver, at der lyttes til de "kloge ord fra Lyndon LaRouche. Hun fremhævede gentagne gange igennem hele konferencen

konceptet bag Komitéen for modsætningernes Sammenfald, grundlagt af hende selv og den tidligere amerikanske sundhedschef for militæret, Dr. Joycelyn Elders, nemlig at opbygningen af moderne offentlige sundhedsfaciliteter i enhver nation ikke kun er nødvendig for at afslutte pandemien, og fremtidige pandemier – et problem for enhver person på Jorden – men også fordrer en seriøs overvejelse af de andre aspekter af infrastruktur, der kræves for moderne sundhed – nemlig rent vand, energi, transport og mere.

Dr. Andrey Kortunev, generaldirektør for det Russiske råd for internationale Anliggender (den førende tænketank tilknyttet udenrigsministeriet), talte efter Zepp-LaRouche om: "Har topmødet i Genève ændret forholdet mellem USA og Rusland"? Han bemærkede, at forventningerne til topmødet var lave i betragtning af angrebene på Rusland fra USA, herunder fra regeringen, men aftalen om i fællesskab at erklære at atomkrig ikke kan vindes og ikke må udkæmpes, og aftalen om at påbegynde diskussioner på højt niveau om våbenkontrol, cyberkrig og andre spørgsmål, var tegn på håb om forbedrede relationer. Alligevel, sagde han, vil fremskridt ikke være muligt uden nye ideer, og takkede Schiller Instituttet for konferencen og behovet for at komme ud over "konventionel visdom".

Dette indledende strategi-panel omfattede en præsentation af Indiens synspunkter ved Atul Aneja, redaktøren for {Narrative.com}, vedrørende behovet for engagement mellem Indien, Rusland og Kina for at tackle den globale krise. (Pensioneret) Oberst Richard H. Black, tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, talte om emnet "Det amerikansk-kinesiske forhold: En vej til undgåelse af krig og samarbejde". Oberst Black fordømte de tankeløse angreb på Kina fra Kongressen, medierne og institutionerne i USA. Han opfordrede til at forny ånden i åbningen af forbindelser under præsident Nixon, og advarede mod de nylige bestræbelser på at fremprovokere en krise mellem Taiwan og fastlandet,

hvilket kunne provokere krig. Han gennemgik terrorhandlingerne i Xinjiang begået af uighur-muslimer med støtte fra Saudi-Arabien og Tyrkiet, hvilket har ført til, at Beijing har leveret omfattende uddannelse og jobtræning for de unge. Denne humanistiske tilgang, bemærkede han, blev undsagt som "folkedrab" af løgnerne og tåberne i Vesten. Som ekspert i situationen i Syrien bemærkede oberst Black, at 4000 trænede uiguriske terrorister kæmper med al Qaida i Syrien. Hvis den amerikanske tilgang – støtte til terroristerne for at opnå regimeskifte mod præsident Assad – får lov til at lykkes, vil terroristerne til sidst strømme tilbage til Kina. Han appellerede til Kina om at bringe Bæltet og Vejen ind i Syrien for at redde nationen fra opløsning. Hvad ville resultatet af en krig med Kina være, spurgte han? "Enten en landkrig i Asien – og vi ved hvordan det er gået førhen, – eller atomkrig og enden på civilisationen".

Dette strategi-panel afsluttedes med Ray McGovern, en tidligere Rusland-ekspert fra CIA og medstifter af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS), der talte om: "Når et tilbageskridt også et fremskridt: Modsætningers sammenfald". Han berørte hybris-synden, som er drivkraften for de politiske ledere, der falder i kategorien: "Dem, guderne vil ødelægge, gør de først vanvittige". Han analyserede de nylige amerikanske og britiske provokationer mod Rusland, som til sidst fik Biden og muligvis nogle af hans medhjælpere til at søge topmødet med Putin. Han latterliggjorde dem der tror, at de kan spille Rusland ud mod Kina, og rådede Biden til at fyre den amerikanske militærleder, der for nylig erklærede, at atomkrig nu er "sandsynlig".

Det andet panel, "Den egentlige videnskab bag klimaforandringer: Hvorfor verden har brug for syv terawatt energi", inddrog fremragende og modige forskere fra hele verden, der både tilbageviste den falske videnskab bag påstanden om menneskeskabte klimaforandringer, og opfordrede til at ende den malthusianske kampagne mod fossile

brændstoffer, alt imens man forlangte en massiv stigning i kernekraftudvikling og udvidet forskning i fusionskraft. Forskere fra USA, Sydafrika, Italien, Holland, Schweiz og Tyskland bidrog.

Det tredje panel, "Weimar Tyskland fra 1923 vender tilbage: Global Glass/Steagall-politik for at afslutte Hyperinflation", omfattede Jacques Cheminade, leder af $\square\square$ LaRouche-bevægelsens søsterorganisation i Frankrig, EIR's økonomiske redaktør, Paul Gallagher, og EIR's efterretningsdirektør for Latinamerika, Dennis Small. Gallagher præsenterede LaRouches opdagelse om, at den egentlige kilde til rigdom ikke er råmaterialer eller menneskeligt fysisk arbejde, men ideer og opdagelser omdannet til nye teknologier. Han gennemgik realiteterne bag Green New Deal – bankkartellernes overtagelse af $\square\square$ den økonomiske politik fra valgte regeringer – hvad Mark Carney kalder "regimeskifte" – for at afskære kredit fra den produktive økonomi under påskud af løggen om $\square\square$ kulstofinducerede klimaforandringer. Han sammenlignede denne politik med dem af Hjalmar Schacht, Hitlers finansminister, der førte til krig og koncentrationslejre. Den massive pengeudskrivning må stoppes, og Glass/Steagall-bankreformen gennemføres i alle lande for at udslette den falske gæld og indføre LaRouches fire love for global udvikling. Small gennemgik flere af LaRouches opdagelser i fysisk økonomi og den nuværende frygtelige globale krise med pandemien, den økonomiske boble, krigen, sanktionspolitikken samt det kulturelle forfald. Han afslørede også bitcoin-hysteriet som en vildt spekulativ boble.

To mænd fra Kansas talte – en landmand, Mike Callicrate, talte om det presserende behov for at stoppe kartelliseringen af \square landbruget, og demonstrerede ødelæggelsen af $\square\square$ både landmændene og madforsyningen, som et resultat af at landbruget blev overdraget til Wall Street, og opfordrede til en genoplivning af familiebruget. Statssenator Mike Thompson, formand for Senatets 'Utilities Committee', behandlede: "Hvordan amerikanerne bliver gennet ind i 'grøn' energi, med,

politiseret, monetaristisk videnskab, der anvendes som et våben". Han sagde, at Kansas nu har 41% upålidelig og stærkt subsidieret vindkraft, mens de pålidelige og billigere kulkraftværker lukkes på baggrund af kulstofbedrageri, hvilket øger energipriserne og efterlader staten konkurrencemæssig udygtig.

Den japanske økonom Daisuke Kotegawa, en tidligere ledende embedsmand ved finansministeriet i Japan, gav en kraftig demonstration af, at Japans allierede, USA og Storbritannien, gentagne gange har undergravet Japans økonomi. Da Plaza-aftalerne i 1985 tvang Japan til at fordoble yennens værdi, var en uforudset konsekvens, at de japanske banker var i stand til at bevæge sig ind i London og konkurrere med de britiske banker, hvilket tvang flere ærværdige britiske banker til at gå ned. De reagerede med en "Basel-regel" indført af BIS, der havde til formål at stoppe de japanske banker. Men da de vestlige banker blev truet med sammenbrud i 2008, blev Basel-reglen ikke anvendt, men derimod "stresstests", som ifølge Kotegawa dækkede over, at bankerne allerede var bankerotte, så testene var falske. Således var der ingen vestlige bankfolk, der måtte gå i fængsel, kvantitative lempelser forøgede simpelthen boblen og truer nu med hyperinflation, medmindre der indføres øjeblikkelige Glass/Steagall-foranstaltninger.

Den franske økonom og jurist Marc Gabriel Draghi talte om den spekulative bobles omfattende udslag og 'the great reset' i Europa. Pedro Rubio, præsident for sammenslutningen af embedsmænd fra General Accounting Office i Columbia og langvarig samarbejdspartner med LaRouche-bevægelsen, fokuserede på den katastrofale indvirkning af pandemien og det økonomiske sammenbrud på Columbia, hvilket har ført til ugelange, omfattende demonstrationer, primært af unge, der står over for et liv uden fremtid.

Det sidste panel, "Modsætningernes Sammenfald: Den eneste sande menneskelige tankeproces," var en ekstraordinær samling af amerikanske læger, pensionerede militære linjeofficerer, en

russisk diplomat og Helga Zepp-LaRouche, der på stedet bogstaveligt talt sammensatte en international alliance af kræfter til at begynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter i alle lande. Dette vil kræve militærstyrkens færdigheder – potentielt fra flere lande, herunder Rusland – til at håndtere nødsituationer rundt om i verden for at imødegå den mere langsigtede nødsituation med økonomisk tilbagestående, begyndende med hospitaler, rent vand, strøm og anden infrastruktur, der kræves for et fungerende sundhedssystem. Zepp-LaRouche åbnede sessionen med at beskrive, hvad den geniale Nicolaus fra Cusa fra det 15. århundrede mente med "modsætninger" – at overvinde tilsyneladende modstridende begreber eller modsatte politiske eller religiøse kræfter ved at hæve sig til en højere platform, hvor menneskehedens fælles mål overstiger de underordnede modsætninger.

Hun hævdede, at den unipolære verden nu er forbi mens verden står i en konflikt mellem den nye multipolære verden, der er baseret på international lov i FN-pagten versus en holden ved den unipolære verden, der har frembragt en "regelbaseret orden" af egen konstruktion, der ignorerer international lov. To tidligere amerikanske militære sundhedschefer, Dr. Joycelyn Elders og Dr. David Satcher, og to pensionerede officerer, generalmajor Peter Clegg og kontreadmiral Marc Y.E. Palaez, fik selskab af Boris Meshchanov, en rådgiver ved Den russiske Føderations mission til FN. Meshchanov belyste "Det russiske perspektiv på en global bæredygtig og vedvarende genopretning". Efter en rig diskussion spurgte Zepp-LaRouche, om diskussionen kunne føre frem til et konkret resultat, om disse repræsentanter for det medicinske erhverv, militæret og det russiske udenrigsministerium kunne forpligte sig til at sætte gang i en proces med at oprette arbejdsgrupper for at påbegynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter... måske i en udvalgt gruppe lande i Afrika, Sydamerika og Asien. Mens hr. Meshchanov udtrykte støtte til konceptet, mente han, at det strategiske område, som nu er

under drøftelse mellem Washington og Moskva, måtte være det første samarbejdsområde i betragtning af de nuværende ekstremt anstrengte forbindelser. Kontreadmiral Palaez hævdede med eftertryk, at rent vand var en væsentlig begyndelse, og at dette var noget militæret kunne gøre, og som ikke skulle skabe splittelse blandt nationer.

Dr. Khadijah Lang og Marcia Merry Baker, medlemmer af Komitéen for modsætningernes Sammenfald, afgav derefter en rapport om "Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security".

Borgmester David Castro, præsident for Koalitionen af borgmestre uden Grænser i Honduras sendte en video: "Hilsen til konferencen", hvori han udtrykte sin stærke støtte til Schiller Instituttets arbejde.

Konferencen blev afsluttet med en bevægende præsentation af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i staten New York og grundlægger af Schiller Instituttets NYC Chorus. Hendes præsentation havde titlen "E Pluribus Unum: Hvad vi kan lære af Beethoven". Først fremsatte hun eksempler på mindre fremragende musik, der undgår sammensætning af komplekse stemmer, og sidenhen demonstrerede hun sammenfaldet af modsætninger i Credo-satsen af Beethovens Missa Solemnis ved hjælp af eksempler fra sit eget kors opførelse. Ved først at spille hver vokalstemme alene, derefter adskillige af de instrumentale stemmer alene, og bemærke at der er omkring 29 stemmer i alt, der lyder meget forskellige, når de spilles alene, demonstrerede hun, hvordan Beethoven gør det til en enhed, på en måde der provokerer sindet til at hæve sig til niveauet for komponistens kreativitet. Hun sluttede af med at afspille den endelige forestilling, som en opløftende afslutning på den utrolige konference.

Efter en recitation af USA's uafhængighedserklæring, lettere forkortet for at tjene som erklæring om grundlæggelsen af Schiller Instituttet i 1984, og Rutli-eden fra Friedrich

Schillers *William Tell*, som var baseret på den amerikanske uafhængighedserklæring, blev konferencen afsluttet af Helga Zepp-LaRouche med følgende ord:

”Som vi har diskuteret befinder verden sig i en utrolig spændt tilstand – på kanten af hvad der kunne blive til en atomkrig – gentagne gange... Jeg aner ikke hvis forslaget om at overføre amerikansk militærproduktion til et fredeligt formål – måske er dette utopi. Men jeg er evig optimistisk om, at muligvis kombinationen af disse ideer, og faren for at det ikke kan være i nogens interesse, at dette kommer ud af kontrol, og samtidig demonstrationen her i dag af velvilje fra læger og militærfolk, der tilbyder, at militæret kan hjælpe med til at skaffe rent vand til verden – måske er der ideer nok, til at der kommer noget ud af det”.

Tegn på vanvid og behovet for strategisk fornuft

23. juni (EIRNS) – På en pressekonference umiddelbart efter sin topmøde-diskussion den 16. juni med præsident Biden, blev den russiske præsident Vladimir Putin spurgt om fremtiden for relationerne mellem USA og Rusland.

”Hvad angår sanktioner og økonomiske begrænsninger, har jeg allerede påpeget, at vi ikke er klar over den indenlandske politiske stemning og opstillingen af styrker [i USA], eller rettere vi ved noget, men vi kan ikke fuldt ud forstå udviklingen. Nogle kræfter er imod forbedring af relationerne med Rusland, og andre støtter dette. Jeg kan ikke sige, hvem af dem der vinder”.

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har været de

mest konsekvente og tydelige stemmer for strategisk fornuft, idet de på enestående vis præsenterer Lyndon LaRouches politik for at skabe en holdbar fred baseret på en konkursbehandling, reorganisering, af det globale finanssystem, samt i særdeleshed at sørge for en hurtig udvikling af den fattige udviklingssektor.

Den mest konsekvente og tydeligste stemme for strategisk vanvid og for at drive verden til randen af atomkrig for at forsvare det samme bankrotte finanssystem har været Det britiske Imperium.

I dag krydsede den britiske flådes fjernstyrede missildestroyer, Defender, der opererer i Sortehavet, bevidst 3 km ind i russiske territorialfarvande ud for Krim-kysten og tog først af sted 30 minutter senere, efter at et russisk grænsevagtpatruljeskib to gange affyrede advarselsskud på tværs af boven, efterfulgt af et kampfly, der smed fire bomber foran Defenders kurs.

Som den tidligere britiske ambassadør Craig Murray kommenterede: "Der er dem, der ser denne aktivitet som bevis for Storbritanniens fortsatte stormagtsstatus. Jeg ser det som bevis på vanvid".

Sandelig så. Desto mere siden Putin og andre russiske embedsmænd i denne uge har præsenteret USA for konkrete initiativer til at få sikkerhedsdialogen i gang og gentaget deres regerings vilje til at sætte Ruslands hypersoniske og andre avancerede våbensystemer på forhandlingsbordet, så længe der finder seriøst overordnede samtaler sted.

Og ikke desto mindre, eftersom den kinesiske regering på lignende måde har præsenteret Vesten for en hæderlig udgang fra deres 'blindgyde' af økonomisk politik, der har udløst en dødbringende pandemi, som truer hele planeten, og i stedet tilbudt aftaler om økonomisk samarbejde, der kan begynde med etableringen af et verdensomspændende system af avancerede

sundhedsvæsner til at tackle den nuværende og sandsynlige fremtidige pandemier.

For en uge siden erklærede Putin: "Jeg kan ikke sige, hvem af dem der vinder", med henvisning til den politiske kamp i USA og Vesten generelt om samarbejde eller konfrontation for at tackle de globale kriser. Svaret på dette spørgsmål vil i væsentlig grad blive leveret af dem, der deltager i den igangværende proces med politisk diskussion på Schiller Instituttets internationale konferencer, herunder den kommende, der afholdes i weekenden den 26.-27. september.

Billedet: HMS Defender: Will Haigh, www.defenceimages.mod.uk

POLITISK ORIENTERING den 25. juni 2021:

Hvad der mangler i billedet: Det enorme potentiale Kina skaber i rummet og på jorden

Med formand Tom Gillesberg

Se Schiller Instituttets internationale videokonference den 26.-27. juni 2021 eller bagefter:

Invitation: For det almene vel af alle mennesker, ikke regler, som er til fordel for de få.

Schiller Instituttets online internationale konference den 26.-27. juni 2021 kl. 15 dansk tid

Lyd:

Schiller Instituttet · Hvad der mangler i billedet: Det enorme potentiale Kina skaber i rummet og på jorden

Amerikansk-russiske samtaler om strategisk stabilitet er sat i bevægelse og borgernes aktioner for et nyt paradigme gør hele forskellen

22. juni (EIRNS) – Det er officielt blevet bekræftet, at forhandlinger mellem USA og Rusland om nuklear strategisk stabilitet, med mandat fra Biden-Putin-topmødet den 16. juni, formelt er i gang; og der er afgørende udtryk for opbakning. Hvad der vil kunne gøre hele forskellen – som det allerede har gjort til dato – er at engagere flere og flere borgere i aktiv mobilisering, som gennem Schiller Instituttets dialogproces, og især i løbet af de to dage med international drøftelse på denne weekendkonference, hvor Schiller Instituttet er vært: "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til fordel for de få!"

I går meddelte Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, at han har sendt forslag til amerikanske myndigheder om, hvordan stabilitetsforhandlingerne kan fortsætte. Dette gjorde han inden for en dag, efter at han fra Moskva vendte tilbage til sin stilling i Washington efter mødet i Genève den 16. juni mellem præsidenterne Biden og Putin. Antonov sagde 21. juni: "Alle deltagere [forlod Genève] med håb om, at russisk-amerikanske relationer ville stabilisere sig. Vi forventer

bestemt, at morgendagen vil være bedre, ikke kun bedre for Rusland og USA, men for hele verden... I de tidlige timer i dag sendte vi vores kolleger en række forslag om møderne; om behovet for at holde en seriøs samtale om hvordan vi vil leve sammen. Vi har ingen anden mulighed end at leve uden at skændes på denne planet. Det er fordi, som den russiske præsident Vladimir Putin har udtalt mange gange, Rusland og USA har et særligt ansvar for international fred og sikkerhed. Vi burde samarbejde, og der er ingen anden mulighed".

Senere på dagen sagde Ned Price, talsmand for det amerikanske udenrigsministerium, at forberedelserne til det første møde mellem USA og Rusland er i gang. Den amerikanske delegation vil blive ledet af en højtstående embedsmand i udenrigsministeriet.

Et stærkt synspunkt på hvordan samtalerne skal fortsætte, kommer fra Dmitry Stefanovich, en ekspert ved 'Primakov Institute for World Economy and International Relations' i Rusland. Han understregede, at mandatet fra Biden-Putin-aftalen er todelt. Det ene er diskussion om atomvåbenkontrol. Den anden del er bilateral dialog om risikostyring for at afværge at udløse en krig ved et uheld eller anden nødsituation.

Faren ved bevidste højrisikable handlinger fremgår tydeligt af de seneste NATO-planer for troppeindsættelse. Næste uge i Sortehavet begynder en fælles militærøvelse mellem NATO og Ukraine, "Sea Breeze", der involverer mere end 5.000 tropper, 32 skibe, 40 fly og deltagelse fra 32 lande i 12 dage (28. juni-10. juli). Lige nu sejler Royal Navys britiske krigsskib HMS Dronning Elizabeth med sine ledsagefartøjer og et kontingent af F-35B-stealth-kampfly i det østlige Middelhav, klar til kampaktioner i Syrien og Irak, tilsyneladende rettet imod ISIS.

Føj til denne krigsfare de forværrede forhold for både pandemien og hungersnøden. Der er COVID-19-bølger på den

sydlige halvkugle i Sydamerika og Afrika samt nye bølger i Centralasien.

Udbredelsen af sult og hungersnød øges. I dag udsendte Verdensfødevareprogrammet en meddelelse: "41 millioner mennesker er nu i overhængende risiko for hungersnød", hvilket forøger det tidligere WFP-skøn af antallet af mennesker, der i år kan dø af sult uden nødhjælp fra 34 millioner. Direktør David Beasley sagde: "Jeg vil understrege, hvor dårligt det er derude. I dag banker 41 millioner mennesker bogstaveligt talt på hungersnødens dør. Prisen for at nå dem er omkring \$ 6 mia. Vi har brug for finansiering, og vi har brug for det nu".

Der ligger ingen "naturlige" fysiske begrænsninger til grund for disse forfærdelige katastrofer. De er resultatet af årtier med bevidst undertrykkelse af den økonomiske udvikling fra London/Wall Street-imperiet, som nu indfører drastiske reduktioner i energi, vand, mad, kemikalier, industri, landbrug og andre basale fornødenheder, for at forårsage masseaffolkning under påskud af at "redde planeten".

Men på samme tid træder tusinder af mennesker frem i opposition. Denne weekends konference i Schiller Instituttet er et samlingspunkt i forhold til mobilisering af en global anti-malthusiansk alliance.

Helga Zepp-LaRouche beskrev i dag situationen som "anspændt, men lovende". Blandt de punkter, hun bemærkede i sin briefing, var den russiske præsident Vladimir Putins initiativ.

I dag er det minde- og sorgdag i anledning af 80-årsdagen for Hitlers styrkers angreb på Sovjetunionen. Putin skrev en gæstekronik, der blev offentliggjort i dagens udgave af den tyske ugeavis Die Zeit med titlen "At være åben på trods af fortiden". Den kunne ikke være mere betegnende for den måde at tænke og handle på, kaldet "modsatningerne sammenfald", der blev formuleret i det 15. århundrede af kardinal Nicholas af Cusa, og i dag støttes af Helga Zepp-LaRouche.

Putin afsluttede sin artikel idet han specifikt adresserede Europa, men implicit verden generelt: "Verden er et dynamisk sted, der står over for nye udfordringer og trusler. Vi har simpelthen ikke råd til at bære byrden af tidligere misforståelser, hårde følelser, konflikter og fejl. Det er en byrde, der forhindrer os i at koncentrere os om de aktuelle udfordringer. Vi er overbevist om, at vi alle burde erkende disse fejl og rette dem. Vores fælles og ubestridelige mål er at garantere sikkerhed på kontinentet uden skillelinjer, et fælles rum for retfærdigt samarbejde samt inkluderende udvikling for velstanden i Europa og verden som helhed".

Helga Zepp-LaRouche Webcast: Efter Genève giver Putin et generøst tilbud

Webcast med Helga Zepp-LaRouche den 23. august 2021

I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historieelektionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapser i Tyskland,

hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme? I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historieelektionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapseder i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme?

Se webcastet her

Forlad verden med geopolitisk konfrontation

18. juni (EIRNS) – Dagen efter Putin-Biden-topmødet den 16. juni, som begge præsidenter beskrev som konstruktivt, kom der flere officielle synspunkter om hvad der videre kan ske, i en positiv retning. I et interview i Moskva kaldte den russiske viceudenrigsminister, Sergey Ryabkov, mødet for "en ny start." Han sagde, at han havde fået besked på at følge op, uden at tøve. Med hensyn til forslaget fra topmødet om strategiske stabilitetsforhandlinger: "Jeg vil sige, at vi har en række direkte instruktioner fra lederskabet for at undgå pauser i

praktisk interaktion med USA ..."

I Washington, DC, holdt den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, en telefonkonference med medierne den 17. juni og rapporterede om administrationens syn på Bidens rundtur til alle tre topmøder; under hvilken diskussion Sullivan sagde, at Biden vil søge et møde med Kinas præsident Xi Jinping i den kommende periode. Afskriften fra Det Hvide Hus rapporterer Sullivans uddybning: "[hvad] præsidenten sagde om, at der ikke er nogen erstatning for dialog på lederniveau som en central del af, hvorfor han holdt topmødet med Putin i går, gælder også for Kina og for præsident Xi Jinping. Han vil fremover søge efter muligheder for at samarbejde med præsident Xi. Vi har ingen særlige planer i øjeblikket, men jeg vil bemærke, at begge ledere sandsynligvis vil være med ved G20 i Italien i oktober... [Vi] vil sætte os ned for at finde frem til den rigtige fremgangsmåde for de to præsidenter at engagere sig". Han henviste til to måder – muligvis telefonisk eller ved et sidemøde på et internationalt møde – og sidenhen – "på anden vis".

Umiddelbart efter erklæringen fra Sullivan bekræftede udenrigsministeriets talsmand, Ned Price, den samme meddelelse til South China Morning Post: at administrationen forudser et møde mellem Biden og Xi. Kinas CGTN TV udsendte derefter denne historie med internationale kommentarer.

Disse begivenheder, målt på deres potentiale, ikke deres tilsyneladende øjeblikkelige resultater, gør Schiller Instituttets internationale konference 26. – 27. juni og den igangværende dialog meget vigtig.

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-conference>

Det kritiske element er at formulere indholdet af den nødvendige politik – til gavn for alle mennesker og fremtiden – og tilskynde til diskussion og bevægelse i forhold til

midlerne til at få det til at ske. Drivkraften er det presserende behov for en samarbejdsindsats for en global sundhedsinfrastruktur for sundhedssikkerhed. Dette er utvivlsomt i alles fælles interesse, og opnås gennem fælles handling.

Se på øjebliksbilledet af pandemien og hungersnød. Den sydlige halvkugle er hårdt ramt. I Afrika raser den tredje bølge af COVID-19 i mange nationer, især i det sydlige Afrika. Sydafrika har indsat militæret for at forsøge at holde visse kommercielle funktioner i gang. Der er ynkeligt få vacciner overalt. I Sydamerika er virusset ude af kontrol mange steder. I denne uge registrerede Paraguay 18,9 dødsfald pr. million indbyggere, sammenlignet med 2,7 i Indien, 2,2 i Sydafrika og 1,1 i USA. Efter Paraguays dødelighedsprocent kommer Surinam, Argentina, Uruguay, Colombia, Brasilien og Peru, alle med grufulde forhold.

Verdens fødevareresituation forværres. FAO's, Fødevarer- og Landbrugsorganisationens, seneste skøn er, at fødevarerpriserne i år vil være 20% højere end i 2020 for importerede fødevarer til "lavindkomst fødevarer manglende" nationer – hvilket betyder fattige nationer, der er afhængige af kommerciel eller doneret fødevarerimport. Dette betyder lidelse og død. Verdensfødevarerprogrammet (WFP) advarer om, at 34 millioner mennesker er på sultegrænsen i år. Omkring 9 millioner sultede ihjel sidste år, mere end antallet af COVID-19-dødsfald i 2020. WFP's David Beasley er i det sydlige Afrika i denne uge på grund af krisen. Han besøgte WFP-operationer i det nordlige Mozambique i Cabo Delgado, et sted for terrorisme og omfattende fordrivelser. Næsten 2 millioner mennesker i landet er afhængige af fødevarerhjælp.

På denne baggrund talte også Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Institutet, dagen efter Putin-Biden-topmødet om sin evaluering. Som deltager i et internationalt dweb-program fra Trinidad & Tobago, sagde hun: "Mødet mellem præsident Biden og præsident Putin i går i Genève er et håbefuldt skridt

i den rigtige retning. De gentog diskussionen mellem Gorbatsjov og Reagan på daværende tidspunkt om, "at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Jeg var meget lettet, da jeg hørte det, for hvis man har atomkrig, taler vi om afslutningen på civilisationen. Så dette er et første skridt, men det skal udvides...

"Efter min opfattelse er det bedste der kunne ske – og ærligt talt tror jeg, at den eneste måde det vil kunne lykkes – er, hvis USA og Kina i fællesskab tager hånd om udviklingen af især Latinamerika, Caribien, Central Amerika: Der er så mange projekter, der kunne opløfte menneskers liv i Trinidad...

"Jeg tror, at vi har brug for et moderne sundhedsvæsen i hvert enkelt land, i Haiti, i Mali... i hvert enkelt land. De har brug for den samme slags sundhedssystem, som vi plejede at have i Tyskland før privatiseringen af sundhedssektoren; som kineserne har demonstreret i Wuhan, hvor de var i stand til at dæmme op for pandemien på to måneder. Men det kræver moderne hospitaler, infrastruktur, rent vand. Der er 2 milliarder mennesker i verden, der ikke har adgang til rent vand! Elektricitet.

"Så jeg tror, at hvis USA og Kina og andre lande går sammen og siger, at vi er nødt til at besejre denne pandemi – og faren for nye – ved at hjælpe med at opbygge moderne sundhedssystemer i hvert enkelt land, så ville det være den fælles mission, der ville løfte alle ud af geopolitisk konfrontation og tjene menneskehedens fælles mål. Og det er, hvad jeg virkelig synes må ske".

Billede: Putin og Biden. Credits: Kremlin.ru

Et skridt væk fra afgrunden – og hvad der nu skal til for at vinde en varig fred

16. juni (EIRNS) – USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer, som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. Selve det faktum at præsident Biden overhovedet mødtes med Putin, endsige nåede til en beskeden aftale om at indlede forhandlinger, har allerede fremprovokeret vildt hysteri blandt pressehyænerne, der overfusede Biden på hans pressekonference efter topmødet, på en måde som de tidligere forbeholdt præsident Trump. Disse medier er de betalte lejermordere for de fallerede interesser på Wall Street og i

City of London og deres operatører i det militærindustrielle kompleks, efterretningsorganerne og andre steder, hvis overlevelse afhænger af at stoppe det amerikanske samarbejde med Rusland og Kina for enhver pris.

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har insisteret på at advare mod faren for atomkrig, netop på grund af hele det uopretteligt bankerotte transatlantiske finanssystem. Vi har slået alarm mod den britisk ledede kampagne for at påtvinge malthusiansk affolkning over hele planeten i skikkelse af 'Great Green Reset'. Og vigtigst af alt har vi gentaget og uddybet den politik, som Lyndon LaRouche præsenterede som den eneste bæredygtige, langsigtede strategi for at vinde en varig fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen: udkast til aftalepapir mellem USA og USSR." (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme

ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejds kræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter..

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets udforskning og kolonisering af det nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejds mål som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne".

Billede: Credits Kremlin.ru

Putin–Biden-topmødet: Hvad dagspressen ikke fortæller dig

15. juni 2021 (EIRNS) – Topmødet mellem præsidenterne Vladimir Putin og Joe Biden kunne ikke have fundet sted på et mere kritisk tidspunkt i historien. Ikke kun den nuværende historie, men universalhistorien. Freden i Westfalen i 1648 sluttede årtier med krigsførelse i Europa ved at etablere begrebet national suverænitet mellem nationer baseret på princippet om, at en nations nationale interesser hviler på de andres interesser. Dette princip er blevet overtrådt mange gange, og der er blevet udkæmpet forfærdelige krige som følge heraf, og ingen mere dødbringende og destruktive end de globale krige i det 20. "krigens århundrede", som Lyndon LaRouche kaldte det.

Men under ledelse af Franklin Roosevelt blev der udarbejdet og gennemført et FN-charter efter Anden Verdenskrig, med det formål at genoprette de principper der ligger til grund for den Westfalske Fred, samt mekanismer (omend ufuldkomne) til at styre konflikter, før der gribes til militære handlinger. Disse ideer blev videreudviklet i 1954, da Kina og Indien, repræsenteret af Zhou Enlai og Jawaharlal Nehru, løste deres daværende konflikt ved at formulere de fem principper for fredelig sameksistens – territorial integritet; ikke-aggression; ikke-indblanding i interne anliggender; ligestilling mellem nationer; og fredelig sameksistens. Disse principper blev vedtaget i 1955 af deltagerne i Bandung-konferencen af afrikanske og asiatiske nationer, frie fra deres tidligere koloniale herskere, og i 1961 ved grundlæggelsen af De alliancefrie landes bevægelse.

Historikeren Patrick Lawrence gennemgik disse fem principper i en artikel, der blev offentliggjort i dag i Consortium News, og tilføjede at USA "ikke på noget tidspunkt har overholdt så meget som ét af Zhous principper. Det har altid, under ethvert givet år, overtrådt alle fem". Alt imens det nok kan være en overdrivelse, er Lawrences pointe, at dette kan være et sandhedens øjeblik for USA – at præsidenterne Biden og Putin faktisk kan være på vej til at foretage en ændring mod det bedre i de bilaterale forbindelser, hen imod de dybtgående idéer om 'westfalsk' suverænitet, hen imod genopretning af fornuft i amerikanske udenrigsrelationer.

En lignende pointe blev fremsat af Ray McGovern, en tidligere ledende CIA-analytiker for sovjetisk/russiske anliggender igennem 27 år. McGovern pegede i et interview, der blev offentliggjort den 9. juni på hans websted, www.raymcgovern.com, på den skæbnesvangre dag den 13. april, hvor fire begivenheder fandt sted den samme dag: det blev meddelt, at russerne havde indsat betydelige militære styrker på grænsen til Ukraine Den russiske forsvarsminister Sergej Shoygu bekræftede denne indsættelse; viceudenrigsminister Sergei Ryabkov advarede USA om, at dets planlagte udsendelse af to destroyere til Sortehavet i dette farlige øjeblik "var en leg med ilden" (indsættelsen blev annulleret); og præsident Biden ringede til præsident Putin og satte gang i processen, der førte til dette topmøde. McGovern forudsagde ikke noget særligt resultat – han advarede om, at medierne og krigspartiet i USA gjorde alt hvad de kunne for at sabotere mødet.

Omend det står klart for verden, at præsident Biden er omgivet af rådgivere og militærindustrielle talsmænd, der fremmer konfrontation med både Rusland og Kina, er det også rigtigt, at han indledte et to timers telefonopkald med præsident Xi Jinping, på trods af at hans udenrigsminister Antony Blinken fremturer med Pompeo-løgner om kinesisk "folkedrab" og "slavearbejde"; og at han tog initiativ til et telefonopkald

til Putin på en dag, der bogstaveligt talt kunne have været starten på en krig, en krig, der kunne have ført til udslettelse af menneskeheden.

Efter at være blevet narret af en journalist til at kalde Putin en "morder" den 17. marts, blev Biden presset af pressen mandag for at gentage fortællelsen, men svarede i stedet: "Jeg har mødt ham. Han er intelligent. Han er hård. Og jeg har fundet ud af, at han er – som de plejede at sige, da jeg spillede bold – en værdig modstander".

Verden befinder sig på en afgrund og står over for faren for et økonomisk hyperinflationært sammenbrud; af en global krig mellem atombevåbnede magter; af en pandemi, der smitter og dræber flere mennesker i år end sidste år; og et økonomisk nedbrud af de produktive kræfter over det meste af verden uden for Kina og dets periferi. Som serien af Schiller Institut-konferencer det sidste år har vist, er det muligt og absolut nødvendigt at samle mennesker med god vilje fra alle dele af verden – politiske ledere; videnskabsmænd; medicinske fagfolk; kunstnere; ungdom – at knytte båndene mellem nationer og forskellige kulturer for både at tackle denne eksistentielle krise, og søsætte det nye paradigme, der kræves for at opbygge en verden, der er mennesket værdigt. Den kommende konference, den 26. – 27. juni, fortsætter denne proces. Tilmeld dig <https://schillerinstitute.nationbuilder.com>

**Schweiz nedstemmer CO₂-lov –
"der er en grænse for en**

tyrans magt”

13. juni (EIRNS) – I dag i England udsendte G7-lederne i slutningen af deres tredages møde i Cornwall deres "Cardis Bay G7 Summit Communiqué" – vores fælles dagsorden for global handling for at 'genopbygge bedre'. B3W, som de kalder det – 'Build Back Better for the World' – perspektivet, der er skrevet ud på 25 sider, er ultragrønt, blottet for alt, hvad der virkelig er nødvendigt for at bekæmpe pandemier og hungersnød eller for at opbygge en moderne økonomi. Det indeholder direkte bankfolkenes svindelnumre baseret på kulstofmarkeder. Desuden er B3W et åbenlyst trick mod Kina og Bælte- og Vejinitiativet, der bygger reel infrastruktur over hele kloden. Præsident Biden og udenrigsminister Blinken praler af det. Hvem kan acceptere noget af dette?

Den passende reaktion ses i folkeafstemningen i dag i Schweiz, hvor folket nedstemte "CO₂-loven". Man kan høre ekkoet af "Der er en grænse for en tyrans magt ..." fra Rütli eden i 'Wilhelm Tell' af Friedrich Schiller.

Den schweiziske CO₂-lov, der er i fuld overensstemmelse med Paris-aftalen og den nye B3W, ville have gjort hverdagen umulig med brændstofafgifter og andre såkaldte decarboniserende foranstaltninger. Den blev udtænkt under fupnummeret om, at udledninger af drivhusgas må reduceres for at forhindre planeten i at blive overophedet. Nej-stemmerne kom fra landdistrikterne og andre valgkredse i 21 af de 26 schweiziske kantonen. Kun Genève, Basel, Zürich og andre byområder stemte grønt.

Der er andre vigtige udtryk for fornuft og suverænitet. I det amerikanske Vesten og landbrugsstaterne mobiliserer både lovgivere og borgere mod de grønne miljøforanstaltninger i Bidens særlov fra januar. Det specielle mål for ophævelse er det såkaldte "30 x 30" krav i bekendtgørelse 14 008, om at 30% af alt land og vand i USA skal tages ud af enhver produktiv

anvendelse inden 2030, under det falske påskud at nedskære CO₂-emissioner og favorisere biodiversitet. Præcist samme 30 × 30 krav findes også i G7's "2030 Nature Compact", der blev frigivet i dag.

I opposition hertil har over 50 amter i 11 amerikanske stater vedtaget beslutninger om at ophæve denne foranstaltning. Den førende stat, der modsætter sig "30 × 30", er Nebraska, som har det mest kunstvandede landbrug af alle amerikanske stater og har over 97% af dets jord i privat ejerskab. Der er fremlagt lovforslag om ophævelse af "30 × 30" i både det amerikanske senat og Repræsentanternes Hus.

Men det geopolitiske aspekt af B3W rangerer lige så meget eller mere, korrupt og dumt end selv det grønne dogme. Biden fortalte på sin pressekonference efter G7 i dag i Cornwall Airport Newquay, undervejs til at tale med dronningen: "Jeg foreslog, at vi skaber et demokratisk alternativ til Bælte- og Vejinitiativet: 'Build Back Better'. Og de er enige om det, og det er sat i gang, såvel detaljerne i det – vi blev enige om, at vi vil sammensætte en komité til at gøre det og fremkomme med det... vi vil insistere på, at der skal være høje standarder – for et klimavenligt, transparent alternativ til Bælte- og Vejinitiativet".

Biden beskrev B3W: "Det er en værdidrevet, gennemsigtig finansieringsmekanisme af høj standard, som vi skal etablere, til støtte for projekter inden for fire nøgleområder: klima, sundhed, digital teknologi og ligestilling mellem kønnene. Og vi tror på, at det ikke kun vil være godt for landene, men det vil være godt for hele verden og repræsenterer værdier, som vores demokratier repræsenterer, og ikke 'autokratisk' fravær af værdier". Udenrigsminister Blinken sagde i morges på CNN fra Bruxelles, at USA vil "udnytte" privat finansiering til sit B3W og tage andre skridt, så de kan "gøre det på en mere positiv måde end Kina gør det med sit Bælte- og Vejinitiativ".

Dette må høre op. Det er afgørende, at den anti-malthusianske

modstand, fra Schweiz til Nebraska og andre steder, breder sig. Schiller Instituttets dialogproces, både på de formelle konferencer og igangværende, spiller den kritiske rolle med udbredelse og formidling af ideer til et nyt paradigme.

Der er ingen tid at spille i betragtning af det forfærdelige dødstal og modgangen fra pandemien, hungersnød og det økonomiske sammenbrud. Både ledere fra Verdenssundhedsorganisationen og Verdensfødevareprogrammet understregede dette i de seneste dage...

I Cornwall på G7-topmødet understregede WHO's direktør, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, at 70% af verden skal vaccineres inden 2022, tidspunktet for det næste G7-møde, men han sagde, at det, der blev lovet på G7-mødet i weekenden er "utilstrækkeligt".

Direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, udsendte den 10. juni en særlig appel om fødevarehjælp til Etiopien, hvor 350.000 mennesker er i svær nød, og samlet set er 4 millioner mennesker usikre på fødevarer. Han sagde, at det var den mest akutte og dybe fødevarekrise i en enkelt nation i ti år.

Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni har titlen: "Til alles fælles bedste, ikke regler til gavn for de få!" <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-konference>

Biden **lander** **i**

Storbritannien, truer straks Rusland... igen

10. juni 2021 (EIRNS) – Umiddelbart ved ankomsten til Storbritannien onsdag holdt præsident Joe Biden en tale, der truede Rusland i lignende vendinger som dem han brugte i sin leder i Washington Post tidligere på ugen og i Det Hvide Hus' dekret af 15. april. "Jeg er på vej mod G7, derefter til NATO's ministermøde og derefter til mødet med hr. Putin for at fortælle ham, hvad jeg vil have at han skal vide", sagde Biden på RAF Mildenhall i Suffolk, England – hjemsted for en amerikansk optanknings-enhed. "Vi søger ikke konflikt med Rusland, vi ønsker et stabilt forudsigeligt forhold," sagde Biden. "Jeg er klar over, at USA vil reagere på en håndfast og meningsfuld måde, når den russiske regering deltager i harmfulde handlinger. Vi har allerede demonstreret det. Jeg vil meddele, at der er konsekvenser for at krænke demokratiets suverænitet i USA og Europa og andre steder".

Kreml har erklæret sin hensigt om at forsøge at stoppe det frie fald i relationerne mellem USA og Rusland, og bemærkede at præsident Putin ikke er den første til at rejse spørgsmålet om sanktioner. Biden ser imidlertid ud til at være forprogrammeret til endnu en gang at levere truslerne, alt sammen under opsyn af udenrigsminister Tony Blinken, der vil deltage på topmødet.

Billede: Biden taler til US Air Force-personale på Mildenhall Air Base i Storbritannien 10. juni 2021

London og Washingtons politik "står i modsætning til menneskehedens fælles interesser, inklusive det amerikanske folk"

10. juni (EIRNS) – Præsident Joe Biden har indledt sin uges lange rejse til Europa – som kulminerer med et topmøde den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin – med et forudsigeligt og truende verbalt angreb mod Rusland. Hans bemærkninger var uden tvivl sød musik i ørerne hos det britiske etablissement, der orkestrerer et geopolitisk opgør mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina. Som London Guardian muntert skriver i overskriften på en nylig leder: "Joe Bidens mission på G7-topmødet: at rekruttere allierede til den næste kolde krig".

Men vil det hele udspille sig efter Londons plan? Ikke sandsynligt. Virkeligheden har en grim måde at vælte selv de bedst udtænkte utopiske planer på.

En ledende artikel i Kinas halvofficielle *Global Times* den 9. juni påpegede, at etablissementets politik for geopolitisk konfrontation "ikke er andet end bluff", omend farligt, fordi det "ikke kan løse det egentlige problem i USA og Vesten", som er den økonomiske sammenbrudskrise, der rammer hele den transatlantiske region. "Hvis USA skal konkurrere med Kina strategisk," hævdede lederen, "vil den grundlæggende måde være at genoplive sin egen økonomi". Men de politiske eliter i Washington, konkluderede lederen, "er meget længere fra at være i en konfrontation med Kina, end de er på en konfrontationskurs med tiden og med de fælles interesser for menneskeheden, inklusive det amerikanske folk".

Dette er en nøjagtig karakteristik. Menneskehedens og amerikanernes fælles interesser, som er hårdt tiltrængt i vores tid, ligger i en global alliance mellem alle nationer om et lynprogram for at overvinde COVID-pandemien. Det kræves at besejre selve coronaviruset – gennem verdensomspændende massevaccination, testning og nødvendige offentlige foranstaltninger. Men det kræves også at overvinde det, der forvandlede en ren virus til en fuld pandemi: sammenbruddet af den fysiske økonomi og især sundhedsvæsnerne, levestandarden og tilhørende økonomisk infrastruktur i løbet af de sidste 50 år.

En global mobilisering i denne retning – organisering af et globalt sundhedssystem med moderne kapaciteter i enhver nation i verden, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, gentagne gange har opfordret til – fokuserer på, og placerer centralt på scenen, det presserende behov for den komplette internationale finansielle og økonomiske politik, som Lyndon LaRouche specificerede i sine berømte 'Fire Love'.

Bemærkninger leveret af Lyndon LaRouche for tyve år siden under en diskussion på en videokonference den 2. oktober 2001 med det peruvianske 'Society of Economist Engineers' tjener også til at opsummere nutidens strategiske situation:

"Så man på indføre et system for samarbejde, hvor man kan starte et stort udviklingsprojekt, hvor lande, der producerer mere højteknologi, vil producere det og sælge det på kredit til lande, der, ligesom det indre af Kina, har brug for denne overførsel af teknologi. Eller Indien. Og det marked – og USA's mulighed for at tage del i dette marked – er det bedste håb for USA.

Så hvis ikke vi samarbejder; hvis vi ikke kan samarbejde – på et tidspunkt, hvor Rusland er villig til at samarbejde, Kina er villig til at samarbejde, Indien ønsker at samarbejde og Europa ønsker at samarbejde – hvis ikke vi samarbejder, er vi vanvittige! Og derfor, hvis vi er vanvittige, hvad vi vil få,

er omkostningerne for vanvid, hvilket er en ny mørk tidsalder. Sådan er det: Når menneskeheden ikke er fornuftig, når imperier ikke har haft fornuften til at stoppe med at være sindssyge, har de generelt ødelagt sig selv, som Romerriget og andre før det.

"Og vi er på det punkt, hvor... denne planet ikke kan fortsætte i den retning, som den går nu. Vi kan ikke fortsætte dette system, der er ved at gå i opløsning, og vi kan heller ikke have en konflikt af den type, som Mellemøsten-konflikten truer med, eller på de måder, som nogle mennesker forsøger at gribe dette spørgsmål om terrorisme an: Vi kan ikke have det. Fordi denne planet ikke vil overleve under disse omstændigheder.

"Og derfor tror jeg, det er sådan man skal se på det. Der er ingen løsning undtagen en global løsning".

Billede: Capitol Hill – Sdandsd, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

På tærsklen til tre topmøder – mobilisér for et nyt paradigme

8. juni (EIRNS) – Onsdag formiddag drager Joe Biden og hans kone på sin første rejse til udlandet som præsident, en otte dages tur til tre topmøder – G7 den 11.-13. juni i Cornwall, England; NATO's møde for statsoverhoveder den 14. juni i Bruxelles; og topmødet den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin i Genève. Princippet om at ledere af større nationer mødes for samarbejde er hårdt tiltrængt i nutidens verden med de mange kriser – den fortsatte pandemi, hungersnød

og konfrontation til et punkt, hvor der er fare for en altomfattende krig.

Imidlertid er modstanderne af potentielt samarbejde og endog princippet om at tjene det fælles gode i fuld gang med enten helt at sabotere Biden-Putin-topmødet, eller på en eller anden fantasifuld måde at forsøge at dominere begivenhederne for at styre hele nationer ind i et dommedagsforløb med grøn dekonstruktion og konflikt. Det blev i går meddelt, at udenrigsminister Antony Blinken vil være sammen med Biden, når han mødes med Putin. Ikke overraskende, men ikke gunstigt.

Tilfældigvis vidnede Blinken på daglange kongreshøringer i 'Udvalget for bevillinger og Udenrigsrelationer' i Repræsentanternes Hus hele dagen mandag, og i Senatet i dag. Det tilbagevendende tema, udtrykt med 'glat upartiskhed', var, at Rusland og Kina er amerikanske fjender; de er imod amerikanske "værdier" og så videre og videre. F.eks. Hævdede rep. Gerald Connelly (D-VA), at NATO ikke længere kun skulle være en forsvarsorganisation i den militære forstand, som den blev grundlagt, men nu være aktiv "for demokrati" mod ondartede ledere. "Det skal være en modgift mod Putin og Xi... Demokrati skal indbygges i NATO's arkitektur" for "demokratisk modstandsdygtighed". Blinken forsikrede ham om, at det vil være sådan. Han sagde, at Rusland i 2010 – det sidste år af NATO's formelle "konceptuelle" mandat – blev omtalt som en "partner", og Kina næppe nævnt overhovedet. Opretholdelse af demokrati mod disse nationer skal nu være NATO's officielle konceptuelle charter. Der var snesevis af sådanne udvekslinger og national chauvinisme på børnehaveniveau. Som NATO-chef Jens Stoltenberg sagde i den forgangne uge: NATO er ikke længere kun en militær alliance, men en "militær-politisk" alliance og "global", ikke kun i "Atlantehavsregionen", som navnet fejlagtigt antyder.

I tråd med alt dette vil Bidens første stop i morgen være Mildenhall, England, til Royal Air Force base, hvor 'U.S. Air Force 100th Air Refueling Wing' er placeret, den eneste

permanente amerikanske beliggenhed for genoptankning i det europæiske operationsområde. Han vil tale til amerikansk personale. Torsdag vil han mødes med premierminister Boris Johnson, i hvad medierne beskriver som en lejlighed til at understrege det særlige forhold mellem USA og Storbritannien. Søndag tager Bidens til Windsor Castle for at mødes med dronningen.

Denne politiske stillingtagen er lige så giftig som den er farlig, men den er også vildledende. Det monetaristiske finanssystem, der er knyttet til det særlige økonomiske forhold mellem USA og Storbritannien, mellem Wall Street og City of London, er nu i sin endelige slutfase. Det kan ikke fortsætte. Se på dagens hyperinflation, der forværres for hver time. Enten vil der være et gennembrud til et nyt paradigme for økonomisk politik og udenlandske relationer, der begunstiger folk og nationer, eller der vil være kaos og elendighed, med sandsynlighed for krig. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, pointerer dette kraftigt i nylige meddelelser og advarer om, at hyperinflationen viser, at en større faseændring er i vente. "Det kan ikke stå på for altid... ikke en dårlig uendelighed".

En manifestation af slutfasen er, at folk ikke har råd til at spise. Internationale priser på basisfødevarer – taget som en fællesbetegnelse – er i maj måned 38 procent højere end niveauet i maj 2020, målt og vægtet efter forskellige kategorier. Dette er den seneste rapport fra FN's fødevare- og landbrugsorganisations (FAO's) fødevareprisindeks, en månedlig undersøgelse, der blev udsendt den 1. juni. FAO giver detaljer – fx er prisen på majs steget 89 procent i løbet af denne periode; priserne på mejeriprodukter er steget med 28 procent osv.

Se på COVID-19 der nu raser på den sydlige halvkugle, såvel som i Indien samt visse steder i Sydøstasien. Den Panamerikanske Sundhedsorganisations seneste oversigt melder om udbrud fra Chile til det caribiske område.

I dette dystre billede er der punkter, der skiller sig ud som det modsatte paradigme for medfølelse, fornuft og klog politik. I kulisserne af det Internationale økonomiske Forum i Skt. Petersborg i sidste uge, mødtes præsident Putin med repræsentanter for adskillige medicinalfirmaer, investorer samt nationer, om planer for hurtigt at oprette produktionsfaciliteter mange steder for Sputnik V-vaccinen. Hidtil er 25 firmaer og 14 nationer involveret, plus 30 investorer fra 17 lande. Blandt statsoverhoveder på mødet (virtuelt) var Argentinas og Serbiens. Nationer der deltog i etableringen af vaccine-faciliteter inkluderede Mexico, Tyskland, Italien, Hviderusland, Kina, Kasakhstan m.fl.

Dette illustrerer den ånd, der må italesættes overalt i mobiliseringen for et nyt paradigme for menneskeheden. Temaet for den kommende todages internationale (virtuelle) konference i Schiller Instituttet: "Til det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få!"

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210626-27-conference>

Der er ingen grænser for vækst i et anti-entropisk univers

6. juni (EIRNS) – Tidens hysteriske advarsler om en kommende naturkatastrofe forårsaget af klimaændringer er blot det seneste udtryk for den antihumane, moderne miljøbevægelses religion skabt i 1960'erne og 1970'erne. Den deler de falske profetier i *Grænser for Vækst* fra 1972, både en hensigt om at bruge angiveligt videnskabelige modeller til at retfærdiggøre

politiske mål valgt af andre grunde, samt en vanvittig afvisning af den mest karakteristiske kvalitet ved den menneskelige art. Denne egenskab er kreativiteten, der giver os mulighed over historisk tid at opnå – hvad der set i evolutionær tid i det væsentlige er øjeblikkelige transformationer – udvikling af nye ressourcer og en forbedret evne til at skabe et mere opelskende kunstigt miljø.

Anti-entropisk vækst karakteriserer universet som helhed.

Frembruddet af pattedyrenes tidsalder erstattede størstedelen af de langt laverestående krybdyr, ikke på grund af en ekstern begivenhed, men fordi pattedyrenes liv var præget af en højere energiintensitet end krybdyrenes, og ved skabelsen af et mere stabilt indre miljø (varmblodet endotermi), der understøtter mere specifikke og kraftige biokemiske reaktioner.

Således udvikler også den menneskelige art nye ressourcer gennem opdagelse af nye principper – omdannelse af uran fra en aldeles ubrugelig gul sten til den mest koncentrerede form for brændstof. Og således udvikler den menneskelige art det forbedrede kunstige miljø baseret på en platform med fysisk infrastruktur, der gør det muligt for individuel foretagsomhed og produktive processer at trives i et medium med effektiv transport, sunde mennesker og rigelig energi.

Hvis vi vil lære af naturen, er det ikke ved at søge at opretholde den nuværende tilstand i verdens (langt fra ideelle) klima, flora og fauna. Set i et længere tidsperspektiv, afsløres en biosfære, der er præget af *forandring*, og ved en *stigende* intensitet af liv.

At standse vækst er at ødelægge samfundet. Lyndon LaRouche polemiserede strålende mod *Grænser for Vækst* på netop dette grundlag, og skrev årtier senere om det karakteristiske ved økonomisk vækst: "Generelt er den økonomiske produktivitet i en økonomi begrænset opadtil af energitætheden i de grundlæggende former for energiproduktion, der anvendes i den

pågældende økonomi. Jo højere energitætheden er, jo billigere er energien i forhold til de sociale omkostninger ved at producere den, og desto mere rigelig energi vil dermed være tilgængelig til at udvide økonomien. Det trinvis fremskridt fra en fuldstændig fissionsenergiøkonomi til en fusionsenergiøkonomi er den enestående udviklingsvej, der gør det muligt for vores nation og verden at øge den effektive hastighed af kapitalformation ind i det næste århundrede og derefter. Det er den eneste politik, der fører til vellykket overlevelse af vores civilisation".

Naturen og den menneskelige sjæl råber: *Fremskridt* er det sandeste stof!

De onde tåber, der i dag forsøger at skabe et globalt imperium som en mekanisme til at håndhæve ødelæggelsen af energi og produktivitet – uløseligt forbundet med deres såkaldte "klimamål" – forsøger det umulige. Menneskeheden kan ikke ophøre med at vokse uden at ophøre med at eksistere som menneskehed. Selvom denne moderne britiske finansielle "miljømæssige" imperialisme ikke kan lykkes, er spørgsmålet, om vi vil afvise dens falske afguder og anføre en fornyet, lidenskabelig kulturel bevægelse baseret på det menneskelige individ, *imago viva Dei* (skabt i Guds billede, red).

**Verdensledere diskuterer at
forlade den amerikanske
dollar – Glass-Steagall**

behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt. Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem, selv når handlen ikke har noget med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktionerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den

produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablissement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiel opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsatningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere cheflæge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilandenes økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i

1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskehedens fælles mål: at forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, *imago viva dei* (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".